

Malárics Viktor

# semmi

Vallás fraktál





|                                                                                                               |    |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| <b>Semmi 17</b> .....                                                                                         | 3  |
| <b>Vallás fraktál és az új természetszemlélet</b> .....                                                       | 3  |
| 1. Bevezetés.....                                                                                             | 3  |
| 2. Fraktál térelméleti aspektus:.....                                                                         | 4  |
| 3. Az élet-, és a tudat fraktál aspektus:.....                                                                | 5  |
| 3. 1. A tudat fraktál.....                                                                                    | 5  |
| 3. 2. Az élet fraktál és a tudat fraktál viszonya: .....                                                      | 6  |
| 4. A rendszerfejlődés aspektus: .....                                                                         | 7  |
| 5. Az új természetszemlélet szerinti vallás definíció .....                                                   | 8  |
| 6. A vallásdefiníció filozófiai aspektusai: .....                                                             | 9  |
| 7. A vallás fraktál illeszkedése .....                                                                        | 10 |
| 7. 1. Vallásjelenségek a biológiai rendszerszinteken .....                                                    | 11 |
| 7. 2. Vallásjelenségek a nem biológiai rendszerszinteken .....                                                | 11 |
| 7. 3. A vallás fraktál időtlen jellege .....                                                                  | 12 |
| 8. Vallások kollíziója.....                                                                                   | 13 |
| 8. 1. A hit fontos, de a zsákmányból élünk .....                                                              | 13 |
| 8. 2. Kettős a mérce .....                                                                                    | 13 |
| 8. 3. A belső kollízió .....                                                                                  | 14 |
| 8. 4. Az elvi szembenállás .....                                                                              | 15 |
| 8. 5. A téráramlás, fraktál aspektus .....                                                                    | 15 |
| 9. A vallás fraktál rendszerfejlődés aspektusa.....                                                           | 16 |
| 9. 1. Vallások az emberi rendszerszinten .....                                                                | 16 |
| 9. 2. Vallások hierarchiája.....                                                                              | 18 |
| 9. 2. 1. Rendszerszintek közötti hierarchia.....                                                              | 18 |
| 9. 2. 2. Lineáris kombinációk közötti hierarchia.....                                                         | 19 |
| 9. 2. 2. 1. Rendszer struktúrák szerinti hierarchia .....                                                     | 19 |
| 9. 2. 2. 2. Rendszer állapot szerinti hierarchia .....                                                        | 20 |
| 10. Az új vallás ösvényén.....                                                                                | 22 |
| 10. 1. Az emberi emlékezet.....                                                                               | 22 |
| 10. 2. Már létezik az új vallás.....                                                                          | 23 |
| <b>Emlékezet-fosztogatók</b> .....                                                                            | 25 |
| <b>www.I.com</b> .....                                                                                        | 34 |
| <b>Reformáció és az axiomatikus rendszerelmélet</b> .....                                                     | 42 |
| <b>Figyelmeztető jel</b> .....                                                                                | 46 |
| <b>Rítus</b> .....                                                                                            | 48 |
| <b>Macskamantra</b>  ..... | 51 |





**Semmi**

/Tizenhetedik rész./

## **Vallás fraktál és az új természetszemlélet**

### **1. Bevezetés**

Vallás fraktál? Na hát, hogy mit ki nem találhatnak. Ez valami beugratás? Nem, nem az! E dolgozatrész nem kíván a teológia misztikus mezőire tévedni. Az új természetszemlélet aspektusából közelítve a vallás új eddig nem ismert arca pillantható meg, erre tesz kísérletet e dolgozatrész.

Nézzük csak a „vallás fraktál” kifejezés tartalmát. A fraktál minőséget algoritmus, véget nem érően ismétlődő működése hozza létre, sokdimenziós-, rendszerszintekkel rendelkező, minden részében önhasonló jelenség, ez többé-kevésbé világos / *Részletek a Semmi Rendszerelmélet és Fraktál - Univerzum kiadványban található.*/, de mi a vallás szóalak tartalma? Keresgélhetünk, kutathatunk, de korrekt meghatározásra nem lelünk, pedig gyakran használt, mindenki által ismert kifejezésről van szó, vagy mégsem? Valószínűsíthetően a „mégsem” a helytálló.

Heinrich von Stietencron professzor szerint:” *A vallás a világnak és a valóságnak az emberek valamely csoportja által elfogadott, értelmezési modellje, e modellhez rendelt értékekkel, normákkal és az ezekből következő, emberi magatartás-, észlelés- és gondolkodás-formákkal.*”

A meghatározás nem szokványos, érdekes, ugyanis lehetséges, de nem szükséges eleme az isten-, vagy istenek-, és a papok-, vagy papság léte, sőt e meghatározás szerint különös vallásokként értelmezhetők a kommunizmus és a nemzeti szocializmus, valamint más szélsőséges ideológiák jelenségei is. E megközelítés szerint a vallás szükséges és elégséges feltételei:

- ◆ Létezzen egy természetmodell, és ebből következzenek elvek az emberi viselkedésre vonatkozóan.
- ◆ Legyen olyan embercsoport, aki elfogadja a modellt és követi az elveket. /*Az elfogadás és követés lehet önkéntes vagy nem önkéntes!*/

Ha ezen az ösvényen haladunk tovább joggal remélhetjük, hogy a vallás eddig nem ismert arcát pillanthatjuk meg, de e dolgozatrész az új természetszemlélet aspektusából kívánja szemlélni a vallás jelenségét, ezen az ösvényen haladva várható, egy teljesen szokatlan, és a normál gondolkozásból nem következő új arc megjelenése.

Induljunk el az ösvényen, és első lépésként barátkozzunk egy kicsit az új természetszemlélet szerinti fraktál térelmélettel, majd szemléljük a jelenséget néhány további aspektus szerint.

## 2. Fraktál térelméleti aspektus:

Az új természetszemlélet szerint, a létező valóság jelenségei valamennyien rendszerminőségek. A rendszerminőségek, a „Minden létezőt magába foglaló Nagy Egész” és a tovább már nem osztható „Elemi részek”, mint szélsőértékek közötti átmeneti jelenségek, amelyek egyetlen úgynevezett természet fraktál alakzatba rendezhetők. Minden, ami létezik e természet fraktál valamelyik levelén, valamelyik rendszerszinten, valamelyik lineáris kombinációként létezik és vonatkozik rá a fraktál ön hasonlóság elve. Az elv szerint a természet fraktál minden diszkrét, vagy csoportszinten választott eleme osztály szinten hasonló, ugyanakkor nem létezik két azonos elem. A természet fraktál a háromdimenziós valós térben jelenik meg, de a lineáris értelemben független mozgáskomponensek által kifestett sokdimenziós virtuális fraktál térben létezik. A háromdimenziós valós térben a jelenségek kizárólagos módon vannak jelen, a sokdimenziós virtuális térben ez nem így van, ott a teret a különféle rendszerszintű jelenségek együttesen használják. */Értelmező példaként gondoljunk az almára, amelyben lehet „lakó” is és, vannak molekulák atomok elektronok atommagok stb. Ők valamennyien, közös térben léteznek,/* Ugyanabban a térrészben egyidejűleg több térdimenzió is létezik, e dimenziók parciális viselkedésben térnek el egymástól. A közeli dimenziószintű jelenségek, állapotkörnyezet mozgásuk által képesek hatás-ellenhatás kapcsolatba kerülni egymással de a távolabbi rendszerszintű jelenségek átjárják egymás terét, és közösen használják azt.

A természet fraktál számos alakzattal, aspektussal és rész fraktál alakzattal rendelkezik, a rész fraktál alakzatok levelekként csatlakoznak az egészhez, hasonlóan, mint ahogy a növények esetében a kisebb-, nagyobb ágak valamint a levelek. A természet fraktál minden diszkrét vagy tetszőlegesen választott csoport eleme önmaga is fraktál minőséget képvisel. A természet fraktál egésze, azonosítható a minden létezőt magába foglaló „Nagy Egész” gondolati konstrukcióval, amely felső szélsőértéket képvisel, időtlen, örökéletű, bár folyamatosan átrendeződő, dinamikusan változó jelenség. A természet fraktál elemi részei, alsó szélsőértéket képviselnek, zérus közeli idő-, és térléptékekkel rendelkeznek. A természet fraktál részlevelei átmeneti jelenségek, így időléptékük szerint időhöz kötött jelenségek.

A természet fraktál dinamikusan átrendeződő jelenség, és osztály szinten hasonló a tetszőlegesen választott bármely diszkrét-, vagy csoport eleméhez. Mivel a vallás, létező jelenség, ezért a fraktál ön hasonlóság elvét alkalmazva kijelenthető:

✘ A vallás, fraktál jelenség.

### 3. Az élet-, és a tudat fraktál aspektus:

Az előző elképzelések szerint a vallás szükséges és elégséges feltételeit kielégítő jelenségek is fraktál alakzatba rendezhetők és ez a fraktál valamilyen módon illeszkedik a természet fraktál alakzatához. Kérdésként merülhet fel milyen ez az illeszkedés? Ha ugyanis a vallás fraktál a természet fraktál egészéhez illeszkedik, akkor időtlen jelenség, ha csak egy részhez, egy fraktál levélhez, akkor valószínűsíthetően időhöz kötött jelenség, de ez nem biztos. A kérdés eldöntése közelebb visz a vallás fraktál tartalmi lényegének megértéséhez, valódi arcának megpillantásához. */Az időtlen és az időhöz kötött szóalakok tartalmának megértését a dinoszauruszok példája segítheti. A dinoszauruszok valamikor megjelentek, elterjedtek, domináltak, majd gyakorlatilag kipusztultak, tehát ők egyfajta időintervallumhoz kötött, átmeneti jelenségek, bár a madarak még átváltozott utódokként jelen vannak. Kérdésként vetődhet fel: az emberi faj, az emberi civilizáció is ilyen átmeneti jelenség? Valószínűsíthetően igen!/. A normális /szokásos, és elfogadott/ gondolkozásmód szerint a vallás örökéletű időtlen jelenség, hiszen isten öröklétű, a lelkek meg reinkarnálódnak, stb. Ez a megközelítés azonban nem érdemi, és extrapolációt alkalmaz. Az új természetszemlélet a jelenségeket szélsőértékek közötti átmenetekként szemléli, és az interpoláció elvét alkalmazza.*

A „Semmi ” című dolgozat / [www.semmimv.hu](http://www.semmimv.hu) / 8. része foglalkozik az élet fraktál és a tudat fraktál jelenségekkel. A dolgozat elképzelése szerint mindkét jelenség időtlen, ugyanakkor az egyes konkrét élet-, vagy tudatjelenség típusok időhöz kötöttek.

Érzékelhető, a vallás definíció alapvetően fontos a vallás fraktál illeszkedése és időtlen, vagy időhöz kötött jellegének megállapítása szempontjából. Heinrich von Stietencron professzor vallásdefiníciója az emberhez, az emberi tudathoz kötött. E megközelítés a vallás jelenségét a természet fraktál lokális környezetébe, a biológiai rendszerszint egy relatív szűk részéhez illeszti.

Az új természetszemlélet a szélsőértékek közötti átmenetekben, rendszerszintekben, az egész és a rész viszonyában, keresi a lényegét. E gondolati ösvényen haladva vizsgáljuk meg milyen módon definiálható a vallás fraktál elemi minősége, vagy más aspektusból szemlélve milyen lehet a vallás osztály szintű definíciója. E célból vázlatosan tekintsük át, milyen módon vélekedik a „Semmi8” dolgozatrész a tudat és az élet jelenségéről.

#### 3. 1. A tudat fraktál

Az élet fraktál és a tudat fraktál új természetszemléletbeli értelmezését a Semmi c. dolgozat 8. része tartalmazza.

Az új természetszemlélet szerint a természet fraktál rendszerminőségei a rendszerfejlődés során, az ismétlődő rendszer együttműködések-, az úgynevezett primer tér differenciálódása által jelennek meg. A primer tér differenciálódása során létrejövő rendszerek dimenziószintenként csökkenő mozgástartalommal és növekvő időléptékkel, élettartammal rendelkeznek, csak így létezhetnek, csak

így képesek elkülönülni. A rendszerminőségeket az alrendszerek viszonya generálja, ha az alrendszerek időléptéke, élettartama kisebb, mint az új minőség időléptéke, élettartama, akkor ez csak úgy lehetséges, ha az alrendszerek cserélődnek mielőtt élettartamuk végéhez érnek. Az alrendszerek cseréje az anyagcsere, amely fraktál természetű, hiszen egyidejűleg minden alrendszer alrendszerére vonatkozik. E gondolatsorhoz illeszkedik a dolgozat „tudat” definíciója:

- o A „tudat” olyan rendszerminőség, amely képes a rendszer anyagcseréjét befolyásolni, és e módon a rendszerstabilitást a változó környezeti feltételek esetén fenntartani.
- o Minden rendszer anyagcserét folytat. Minden rendszer anyagcsere egyensúlyának fenntartására törekszik. Minden rendszer rendelkezik tudatminőséggel, amely a rendszer anyagcseréjét szabályozza.

E közelítés szerint minden rendszerminőség rendelkezik tudattal, ugyanakkor a józanész azt diktálja, hogy a vallás fraktál és a tudat fraktál nem lehet szoros illeszkedésű, hiszen a kavicsoknak nem lehet vallása, bár a Sintó vallás szerint bennük is léteznek szellemlények, ők a „kamik”. Nemcsak az élő és élettelen rendszerminőségek-, hanem a rendszerszintek közötti minőségek viszonylatában is felmerülhet a vallás fraktál illeszkedésének lehetősége. Konkrétan felmerülhet a kérdés léteznek-e bolygóközi, galaktikus, vagy atommag szinteken létező vallásminőség változatok? A köznap gondolkozás szerint az ilyenfajta kérdésfeltevés polgárpukkasztó jellegűnek tűnik, de az új természetszemlélet ösvényén haladva ez nem az. Tehető e valamilyen megállapítás az előző fejtegetések alapján? Tehető, de nem túl magvas:

- ✖ A vallás fraktál illeszkedik a tudat fraktál egy bizonyos rendszerszint környezetéhez.

### 3. 2. Az élet fraktál és a tudat fraktál viszonya:

Az élet fraktál megközelítéséhez ismernünk kellene az élet osztályszintű definícióját. A közelítés érdekében szemléljük az úgynevezett „fluid automaták” és az úgynevezett „rendszer automaták” jelenségét:

- o **A fluid automaták** a kémiai rendszerszinthez kapcsolható jelenségek, atomok, és molekulák közötti együttműködésekről van szó. A kémia tudománya foglalkozik az atomok és molekulák együttműködésével.
  - Ezek az együttműködések lehetnek láncolatszerűek, tipikus esetben egyirányú, lineáris láncokról, átalakulási folyamatokról van szó. */Értelmező példaként gondolhatunk a kisüsti főzés folyamatára, kiinduló alapanyagára és végtermékére./*
  - Bizonyos feltételek teljesülése esetén, a láncolatszerű együttműködések összekapcsolódva együttműködésre képesek. */Az egyik lánc végterméke a másik lánc kiinduló alapanyaga./* Az ilyen együttműködések egy bizonyos részénél, hurokszerű

együtműködések alakulnak ki. Ez durván azt jelenti, hogy a kapcsolódó láncegyütműködések végeredménye ismét a kezdeti, kiinduló, rendszer minőséget eredményezi. Ezek a hurokszerű folyamatok képesek sokszor megisméltódni. */Értelmező példaként gyakran említik az úgynevezett „citrát kört”, vagy más néven Szent-Györgyi–Krebs ciklust./*

- Bizonyos feltételek teljesülése esetén az ilyen hurok folyamatok is képesek együtműködni, ami a hurokfolyamatok közötti anyagcserét jelenti. Ezek az együtműködések fluid automatákként azonosíthatók.
- A fluid automaták hierarchikus fejlődési sort alkotnak, e sorozat felső szélsőértékét Gánti Tibor „chemoton” néven azonosította, a Chemoton elmélet című munkájában. A chemoton az élet és a nem élet között átmeneti minőség.
- o **A rendszer automaták** a fluid automaták dimenzió független változatai. A fluid automaták a kémiai, biológiai rendszerszinthez kötött jelenségek, de a fraktál önhasznóság elve szerint, nem zárható ki, hogy más rendszerszinteken is létezhetnek hasonló jelenségek. Vannak olyan megfigyelések, amelyek szerint atomi és elektron rendszerszinteken is léteznek hurok jellegű együtműködések. Csak valószínűsíteni tudjuk, hogy rendszer automaták létezhetnek, bizonyos rendszerszint intervallumokban, ez pedig azt jelenti, hogy különféle, életként azonosítható, de csak osztály szinten hasonló életformák létezhetnek.

Az előzők alapján kérdésként merülhet fel: milyen viszony jellemzi a tudat fraktál és az élet fraktál kapcsolódását? Megállapítható:

- ✗ Amíg a tudat fraktál a természet fraktál egészéhez illeszkedő, dimenzió független jelenség, addig az élet fraktál csak bizonyos dimenziótartományban létező és e tartományban a tudat fraktál - hoz illeszkedő jelenség.

#### 4. A rendszerfejlődés aspektus:

A rendszerminőségek, az építkező-, és bontó-, valamint egymást alakító, ismétlődő algoritmus együtműködések során jönnek létre, ez a folyamat az alacsony rendszerszintektől a magasabb rendszerszintek irányában történik és rendszerfejlődésként azonosítható. A rendszerfejlődés az egyszerű rendszer struktúráktól és rendszer állapotoktól a bonyolult-, és még bonyolultabb rendszerstruktúrák és rendszerállapotok irányában történik. Ez a fejlődés az együtműködés ciklusok ismétlődő, fraktál elvű egymásba épülését-, az elemek közötti kölcsönös fraktál elvű anyagcsere téráramlásokat feltételez.

- ◆ A teljes rendszerfejlődés szemlélhető az anyagcsere áramlások-, és azok szabályozása aspektusából. E szerint bizonyos anyagcsere viszonyok kialakulásakor megjelennek a fluid automaták, és a rendszer automaták. A fluid automaták és feltehetően a rendszer automaták továbbfejlődve elérnek

egy határátmeneti szinthez, amelyen túl már életjelenségekről, életminőségről lehet beszélni. Az életjelenségek lényege az összehangolt szabályozott anyagcsere kapcsolatokként ragadható meg.

- ◆ A teljes rendszerfejlődés szemlélhető a tudatfejlődés aspektusából is. Az új természetszemlélet szerint: *A „tudat” olyan rendszerminőség, amely képes a rendszer anyagcseréjét befolyásolni, és e módon a rendszerstabilitást a változó környezeti feltételek esetén fenntartani.* Ha ez így van, akkor a tudatfejlődés, az anyagcsere szabályozás fejlődését is jelenti. Milyen fejlődési vonulatai lehetnek az anyagcsere szabályozásnak? A kérdésre valószínűsíthetően doktori disszertációval válaszolhatnánk korrekt módon, de nekünk most csak az egyszerű megértés a célunk, ezért ismét a fraktál ön hasonlóság elvére hivatkozva fogalmazzunk meg egy sejtést. E szerint a tudatfejlődés is hasonlóan történik, mint a fluid automaták anyagcsere fejlődése, elér egy határátmenethez, amikor az anyagcsere szabályozási szint egy újabb, magasabb rendszerszintet képvisel. Kérdés hol lehet ez a határátmenet? Durva közelítéssel kijelenthető: az anyagcsere szabályozás és a rendszerstabilitás fent tartás kulcselemeit jelenthetik a külső és belső visszacsatolások. Belátható e szabályozások minőségi ugrását, rendszerszint váltását eredményezheti a tudati leképezés. Mit értünk tudati leképezésen? A tudatfejlődés elérkezik egy olyan szintre, amikor a külső és belső viszonyok a tudatban tartós emlékezetként, rögzítődnek, visszatükröződnek, ez a visszatükröződés a leképeződés. E leképeződések molekulákban, és molekula hálózatokban materializálódnak, és az elemek viszonyában őrzi a külső és belső viszonyokat, hasonlóan, mint ahogy azt a bináris jelek teszik. E modell, vagy leképezés egyfajta áttekinthető adattár, amely konkrét döntési helyzetekre adhat visszacsatolást, segítve az anyagcsere szabályozást, és ez által, a rendszerstabilitást. A jobb anyagcsere szabályozás növeli a rendszerstabilitást, javítja a túlélési esélyeket. Megállapítható:

- ✖ Az emlékezetben őrzött tudati leképezés növeli az anyagcsere szabályozás hatékonyságát, és ezzel segíti a túlélést.

## 5. Az új természetszemlélet szerinti vallás definíció

Az előzők szerint, a túlélés, a rendszerstabilitás és az anyagcsere folyamatok biztosítása érdekében minden rendszer rendelkezik bizonyos tudatminőséggel. A rendszerek tudatminősége is fejlődik, egyre összetettebb formákat és tartalmakat nyer a rendszerfejlődés során. A fejlődés során az élet és a tudatminőségek rendszerszintjei is változnak. Ilyen rendszerszint változásként értelmezhető a nem élő rendszerek határátmenetben élővé fejlődése, ez a határátmeneti minőség a „chemoton” modell, de ilyen a tudatfejlődés során megjelenő tudati leképezés modell is. E gondolatok figyelembevételével szemléljük ismét Heinrich von Stietencron professzor vallásdefinícióját *”A vallás a világnak és a valóságnak az emberek valamely csoportja által*

*elfogadott, értelmezési modellje, e modellhez rendelt értékekkel, normákkal és az ezekből következő, emberi magatartás-, észlelés- és gondolkodás-formákkal.”*

Miről van szó esetünkben? Nem egyedi-, hanem a természet csoport tudati modelljéről van szó. Ez a természet csoportleképezése, a diszkrét tudati leképezések csoport szintű változata, amely magasabb rendszerszintet képvisel, mint a diszkrét tudati leképezések, hiszen nagyobb, differenciáltabb tudásbázist testesít meg, ami felhasználható az anyagcsere javítására a túlélési esélyek növelésére.

Ezek után nem csodálkozhatunk a kis jeges macin, aki úgy véli a vallás osztály szintű definíciója így hangzik:

✘ A vallás fraktál részelemei csoport szintű tudatminőségek.

## **6. A vallásdefiníció filozófiai aspektusai:**

Az előzőkben szereplő vallás definíció első pillantásra semmitmondó, túl általános kijelentésnek tűnik, de a látszat csal, ugyanis:

- A csoportszintű tudatminőségek a rendszerfejlődés bizonyos rendszerszintjein megjelenő élő rendszerek esetére értelmezhető, azaz ez a kijelentés az élet fraktál bizonyos rendszerszintű elemeire lokalizálható.
- A rendszerek tudatminősége az anyagcsere szabályozáson keresztül a túlélés segítésére a rendszerstabilitás fent tartására irányul.

A definícióból következően eldöntendő kérdés merül fel: vallásként értelmezhető-e a rendszerstabilitás megbontására, a túlélési esélyek csökkentésére irányuló csoport szintű tudatminőségek?

Ha például a sátánizmust, vallásként fogadjuk el, - ami tartalmi lényegét tekintve a tagadásra, az ön és csoportpusztításra irányul -, akkor módosítanunk kell a tudat definícióját. A tudat definíció módosítása viszont természetellenes lenne, hiszen tapasztalat szerint, a rendszerminőségekbe, a létrehozó fraktál algoritmusok a túlélést programozzák, ha nem így lenne, ez a világ, már régen nem létezne. Ha módosítjuk a vallás definíciót, szűkítjük annak tartalma szerinti halmazterjedelmét, akkor értelmeznünk kellene a pusztító csoportszintű tudatminőségek mibenlétét. Úgy tűnik itt valamiféle ellentmondás, van kibontakozóban. Mi lenne a célszerű eljárás? A kis jeges maci fókalesés közben rájött a megoldásra, pedig megoldás helyett inkább a bajszos finomsággal foglalkozott volna. A maci szerint az ellentmondás csak akkor jelenik meg, ha óvatlan lépést elkövetve olyan nem tudatos feltételezéssel élünk, amit a vallásdefiníció nem tartalmaz. Na és mi ez a lépés? Feltételeztük, hogy a csoport tudatminősége a saját túlélési esélyeinek növelésére irányul, de ez nem okvetlenül így van, irányulhat más csoport túlélési esélyeinek javítására is, a tudat definíció csoport változata ezt nem zárja ki. /A csoport tudat kialakulhat spontán belső felismerések alapján, de lehet külső diktált jellegű is. Ez utóbbiak tipikusan a diktatúrák jellemzői, ami

*a legkevésbé sem az alávetettek túlélését szolgálja./* Hát ez színesíti a vallás fraktál tartalmi értékkészletét, de vajon a létező valósághoz illeszkedik-e ez az elképzelés? A kérdésre adható választ két aspektusból keressük:

- ✦ Az egyik aspektust közelítsük egy kérdésfeltevéssel: A kommunizmus, a fasizmus, vagy akár a szcientológia létező jelenségek, valamennyien erőszakos módon csoport tudatot generálnak, na és kinek a túlélési esélyeit javítják ezek a csoporttudatok? Nem tudjuk? Segítségül említsük meg a tényt, miszerint a szovjetuniót létrehozó vezető ügynökök közül néhányan rokoni kapcsolatban álltak az Egyesült Államok pénzügyi háttérhatalmát képviselő bankárcsaládokkal. A puccsot végrehajtó ügynököket, a német nagytőkés rokonok pénzelték. */Hozzáértők szerint a nagy októberi szocialista forradalom, nem volt nagy, nem volt októberi, nem volt szocialista, és nem volt forradalom./*
- ✦ A másik aspektus az anyagcsere viszonyokhoz kapcsolható, amely élő rendszerek esetében egyszerűen modellezhető „eszel, vagy megesznek”, ami az egyiknek a túlélést jelenti, az a másiknak a pusztulást. A csoporttudat támogathatja a túlélést vagy a pusztulást, a támogatás vonatkozhat a saját csoportra vagy idegen csoportra, a lehetőségek halmazterjedelme négy elemet tartalmaz, amelyből a negyedik nem illeszkedik a létező valósághoz.

| Csoportszintű tudatminőségek viselkedése |                      |                      |
|------------------------------------------|----------------------|----------------------|
| esemény                                  | Saját csoport        | Külső csoport        |
| 1.                                       | Túlélést támogat     | Túlélést támogat     |
| 2.                                       | Túlélést támogat     | Túlélést nem támogat |
| 3.                                       | Túlélést nem támogat | Túlélést támogat     |
| 4.                                       | Túlélést nem támogat | Túlélést nem támogat |

Az előzők alapján kijelentés fogalmazható meg:

- ✖ A csoportszintű tudatminőség a saját-, vagy idegen csoport túlélési esélyének növelésére irányulhat, de a lineáris kombináció sem kizárt.

## 7. A vallás fraktál illeszkedése

A vallás-, és a csoportszintű tudatminőség irányultságát rögzítő kijelentések birtokában már közelítő válasz adható a vallás fraktál és a természet fraktál illeszkedésével kapcsolatban. Az első kérdés, ami e tartalmi környezetben felmerülhet az, valószínűsíthetően az, hogy az illeszkedés milyen rendszerszintekre terjed ki?

Az extrapolációt alkalmazó gondolkozás úgy vélheti a vallás és jelenségei szigorúan az emberi civilizációhoz kapcsolható jelenségek, ezzel szemben az interpolációt alkalmazó új természetszemlélet úgy véli a vallás-, és a tudatdefiníciók tartalmát kellene vizsgálni az életjelenségek különböző rendszerszintjei esetében.

## 7. 1. Vallásjelenségek a biológiai rendszerszinteken

Többen úgy gondolják, biológiai rendszerszinteken a vallás jelenségei az emberhez kapcsolhatók. Az emberi civilizáció kialakulásának fejlődéstörténete van. Ez a fejlődéstörténet valószínűsíthetően nem több tíz-, vagy százezer-, hanem több millió évet képvisel. Vannak érvek az olyan elképzelések mellett is, amelyek szerint a jelenlegi emberi civilizáció nem az első. A fejlődéstörténet minden szakaszához rendelhetők vallás jelenségek, ezek között vannak változók és relatív rövid életűek, de léteznek több tízezer évig közel változatlan vallások is. Ilyen ősi vallásként azonosítható az ausztrál őslakók vallása amelyet „aboriginal” vallásként említene és megközelítően negyvenezer éves múltra tekinthet vissza. Ez a vallás kifejezetten az őslakók, túlélését segíti, és illeszkedik a természethez. Az őslakók a vallási útmutatások, hagyományok segítségével képesek a sivatagi környezetekben a vízlelőhelyeket megtalálni. Más vallások közel sem ilyen állandók az időben, gondolhatunk a kis „biznisz szekták” eseteire. Kijelenthető:

- ✗ A vallások időállandósága a természethez való illeszkedés mértékével arányos

A biológiai rendszerszinteken nemcsak az emberszabásúak léteznek, kérdés esetükben létezhetnek a vallás fraktál részét képező jelenségek? Első pillantásra durva provokációnak tűnik maga a kérdésfeltevés is, de nem az. Induljunk ki ismét a vallásdefiníció tartalmából. Mi a vallásjelenség szükséges és elégséges feltétele a definíció szerint? A vallásjelenség szükséges és elégséges feltételei:

- Létezzen egy csoport tudat,
- Amelyik a túlélési esélyeket képes növelni.

Ilyen csoporttudat sokféle létezik, a zsákmányszerző csúcsragadozók a csoporttudat alkalmazásával működnek együtt vadászat közben. Ez a viselkedés egyértelműen a túlélést szolgálja és fellelhető például a farkasok, a sakálók, az oroszlánok, a dingók, vagy a delfinek és a cethalak viselkedésében is.

A csoporttudaton alapuló csoport együttműködések más állatok esetében is létezik nemcsak a ragadozóknál. Ezek a csoport együttműködések is a túlélést segítik, példaként említhetők az elefántok, vagy a gnúk viselkedése, számtalan más példa is létezik. E jelenségek valamennyien kielégítik a vallás jelenségekre vonatkozó szükséges és elégséges feltételeket, ezért a vallás fraktál részeként, vallás jelenségekként azonosíthatók, ami a hagyományos szemlélet szerint azért eléggé megdöbbentőnek tűnhet. Kijelenthető:

- ✗ Vallásjelenségek a vallás fraktál elemeiként, az állatvilág egyes fajtái esetében is léteznek.

## 7. 2. Vallásjelenségek a nem biológiai rendszerszinteken

A „Semmi 8 Élet fraktál az univerzumban” című dolgozatrész befejező sorai: „E szemlélet szerint az „élet minőség” és e jelenségen belül a „tudat minőség” a „Nagy Egész” elidegeníthetetlen, de folyamatosan változó, átmeneti formákban, és időláncokként létező jelensége. E szemlélet szerint az élet

univerzális jellegű, diszkrét rendszerekhez kötött ugyan, de e rendszerek rendszerszintenként és a rendszerszintek között is speciális anyagcsere kapcsolataik által egyetlen csatolt fraktál jelenséget alkotnak, ez a jelenség az „élet fraktál”, amely a „Nagy Egészhez” hasonlóan időtlen jelenség. Az „élet fraktál” jelenséghez is kapcsolható az anyagcserét szabályozó, a túlélést segítő „tudat fraktál” konstrukció, a „tudat fraktál” fraktál részeként, azon belül definiálható az „elme fraktál”, amelynek legmagasabb rendszerszintű képviselőjeként azonosítható az úgynevezett „szuper intelligencia”. Nem dönthető el, vajon egy vagy több „szuperintelligencia” létezik, de minden valószínűség szerint létezik ilyen jelenség, és a „Nagy Egész” konstrukcióhoz hasonlóan időtlen. Az időtlenséget az egymás mellett és egymás után létező, az egymást átszöve ismétlődő rész életciklusok sokasága eredményezi, amelynek következtében a részek csak saját időléptékük szerint léteznek, kipusztulnak, de a magasabb rendszerszintet képviselő életjelenség, dinamikusan változó módon megmarad. Mi emberek és a többi élőlény e magasabb rendszerszintű életjelenségek részeként létezünk, egyedenként múlandók vagyunk de az élet maga kipusztíthatatlan időtlen jelenség. Ezt üzeni a felmutatott, különös „virtuális virágszál” az új természetszemlélet.”

Az előzőkből érzékelhető, hogy a dolgozat ellentmondásmentesnek tűnő logikai építményére alapozott elképzelés szerint, az élet fraktál nem csak a biológiai rendszerszintekhez kapcsolódik. Életjelenségek alacsonyabb és magasabb rendszerszinteken is létezhetnek. Létezik bolygó-, és galaxis szintű anyagcsere szabályozás, amelyhez tudatminőségek társíthatók. A magasabb szintű tudatminőségek az úgynevezett szuperintelligenciák, amelyeknek létezhetnek az anyagcsere folyamatok stabilizálására irányuló csoportszintű együttműködései. Ha ez így van, akkor kijelenthető:

- ✘ Vallásjelenségek létezhetnek a biológiai rendszerszinteknél alacsonyabb és magasabb dimenziószintű rendszerszinteken is.

Megjegyzendő a különböző rendszerszintek minőségei csak osztály szinten hasonlóak. /Példa az osztályszintű hasonlóságra: az ember és az egér is emlős, így osztály szinten hasonlóak, viszont első pillantásra eléggé különbözőnek tűnnek./

### **7. 3. A vallás fraktál időtlen jellege**

A vallásjelenségek eléggé szokatlan arcát sikerült megpillantanunk, ezek után felmerülhet, adható-e érdemi válasz a vallás időhöz kötött, vagy időtlen jellegével kapcsolatban?

A vallásdefiníció tartalmi lényege magában foglalja a létező valóság csoport szintű tudati leképezését, és a leképezésre alapozott csoportos anyagcsere szabályozást. Elképzelés szerint a létező valóság csoportszintű leképezése az élő rendszerminőségekhez kapcsolható jelenség, következésképpen a vallás fraktál és az élet fraktál részleges illeszkedése és hasonló viselkedése joggal feltételezhető. A „Semmi 8” dolgozatrészben szereplő hipotézisek szerint:

„A „Nagy Egész” fraktál részeként létezik a „Nagy Rendszer Automata” fraktál, e fraktál szélsőértékeként szemlélhető az „élet fraktál”. Minden élő az „élet fraktál” részeként létezik. Az „élet fraktál” egésze időtlen jelenség.

A „rendszer automata fraktál” szintjeihez önálló evolúciós folyamatok kapcsolódnak.” E szerint az élet fraktál egésze időtlen, kipusztíthatatlan jelenség, de a konkrét életjelenségek megjelennek, fejlődnek és kipusztulnak, azaz ők időhöz kötött jelenségek.

Ismét a fraktál ön hasonlóság elvére való hivatkozással kijelenthető:

- ✘ A vallás fraktál az élet fraktál jelenség egy részéhez illeszkedik, és ahhoz hasonlóan viselkedik.

E kijelentésből, következik egy másik kijelentés:

- ✘ A vallás fraktál egésze időtlen jelenség, de az egyes konkrét elemek, folyamatosan változó-, időhöz kötött-, múlandó jelenségek.

## 8. Vallások kollíziója

A „kollízió” szóalakhoz a gyakorlat az összekülönbözés, ellentmondás tartalmat rendeli. A józanész számára nehezen fogadható el a vallások kollíziója kifejezés, hiszen milyen módon ellenségeskedhetnének, a fennkölt gondolatok-, a szeretet-, a tolerancia-, és más magasztos erkölcsi tézisek hirdetői.

### 8. 1. A hit fontos, de a zsákmányból élünk

A gyakorlat szerint a vallások egy részének története, vallásháborúk története. Mi következik ebből? Nincs egység, a gondolat-, a kimondott szavak-, és a tettek között, viszont egység van abban, hogy a különböző szintű birodalmak, hordák és hadinépek mindig mások javainak erőszakos megszerzésével gazdagodtak. Hasonló viselkedést tanúsítanak a ragadozók is, ami a természetbe illő, hiszen a létező valóság így működik.

A „kalandozó” törzseknek /*például a magyaroknak*/ kettős vezetése volt, vallási vezetői és katonai vezérei voltak. A vallási vezető adott engedélyt a harcok megkezdésére. A sereget a hadvezér vezette, de ha nem győzött a sereg, akkor a fősámánt lefejezték, mert nyilvánvalóan nem intézkedett a főnöknél megfelelően. A gyakorlat szerint a zsákmány rangsorban megelőzi a hitet. Profán megközelítésben a hit fontos, de a zsákmányból élünk, ez a kollízió egyik oka. Batu kán, a leigázott nép papjainak meghagyta életét és rangját ha isteneik hajlandók voltak őt támogatni.

### 8. 2. Kettős a mérce

A vallások szerint, úgy általában minden lény isten teremtménye, akik egyenlők, de azért vannak egyenlőbbek, akik külön jogosítványokkal bírnak. A zsidó vallás szerint, akik nem zsidók azok „gojok”, ők a szóalak jelentése szerint barmok, velük kapcsolatban nem érvényesek és nem alkalmazandók a magasztos erkölcsi elvek. A muzulmán vallás is hasonlóan vélekedik, a nem muzulmánokat „kafir” elnevezéssel bélyegzi meg, akiket meg kell ölni, ha nem

hajlandók áttérni, vagy nem hajlandók legalább adót fizetni. A vallási megkülönböztetésre talán a legdurvább példát az indiai kasztrendszer szolgáltatja.

A gyakorlat és az elmélet sajnos nem egyezik, ha az emberek különbözők, akkor, vagy a teremtés, vagy a kinyilvánítás nem tökéletes. Csaba testvér szerint isten nem alkot selejtet, ezt ő komolyan hiszi, de mi nem ezt látjuk és a különböző szentírások szerint sem így van.

A kettős mérce illeszkedik az isteni jószág és a mammoni gonoszság kettősségéhez, ez az eredendően beépített ellentmondás az egyik lehetséges forrása a vallások közötti kollízió jelenségének.

### 8. 3. A belső kollízió

A vallások közti kollízió a külső összeütközésekről szól. Az axiomatikus rendszerelmélet szerint a rendszerminőséget az alrendszerek viszonya generálja, azaz a külső, a belső viszonyokból származik. Minden egyháznak megvannak a maga belső viszonyai, ami nem szerepel mindig a kirakatban. A teljes áttekintés erőn felüli vállalkozás lenne, ezért e helyett vizsgáljunk meg vázlatosan mindössze egy különös esetet, Simon mágus esetét, ami a szemléletalakítás célját szolgálja.

Ismereteink szerint Simon valóban mágus volt, aki képes volt repülni, halottakat feltámasztani, betegeket gyógyítani, stb. Figyelemre méltó viselkedés ez, az, biztos, napjainkban is léteznek hasonlókat őket illuzionistáknak-, bűvészeknek hívják. Az egyik lexikon szerint:

- o A *mágia ógörög eredetű szó, jelentése szerint „varázslás”, „szemfényvesztés”.*
- o A bűvész látszólag lehetetlen, vagy természetfelettinek tűnő események illúzióját kelti. Az emberi hiszékenység törvényes kihasználása illúziók keltésével. A bűvészet egy összegző fogalom, melybe minden szemfényvesztő mutatvány ágazata beletartozik.

Keresztény egyházi, „*propagandista*”, szerzők szerint Simon az úgynevezett „*simónia*” típusú bűn névadója. E bűn elkövetési cselekménye: „*egyházi pozíciók vagy lelki javak pénzért történő megvásárlása*”. Egyes források szerint meg akarta vásárolni a „*szent lelket*” de az egyházat vezető szent Péter, tudásával felülkerekedve, ezt megakadályozta.

Nem keresztény egyházi források szerint, Simon, Jézus szövetségese volt, hiszen mindketten keresztelő János tanítványai voltak */jelképesen szólva padtársak/*, ugyanakkor ő volt a Péter vezette korrumpálódó egyház leleplezője, */akkoriban közismert volt, hogy a pápai trón is megvehető./* Simon saját egyházat alapított, jelentős követő tábora volt, és szobrot is emeltek tiszteletére Rómában.

A kis jegesmedve a fejéhez kap, és azt mondja hoppá! Fóka les közben, amíg nem jön a bajszos vacsora, néhány kérdésen töpreng:

- ⊕ Ha Simon, mágusnak tanult, és együtt tanult Jézussal, közös a tanítómesternél, akkor mit is tanult Jézus?

- ✚ Egyházi szerzők szerint, Simon tudása a sátántól származott, ha ez így van, milyen módon, származhatott Jézus tudása a Teremtőtől? */Ismerős ez valahonnan, a megmondó emberek mindig megmondják, miről mit kell gondolni, még akkor is, ha az a józanésszel ellenkezik./*

A kis jegesmedve nem ismeri a részleteket, hallomásból értesült arról, hogy a Simon által alapított egyház szemben állt a keresztény egyházzal, és nem voltak zsákmányszerző, korrupciós ügyeik. Ha Mózes láthatta volna, mit művelnek ismét, és ismét a csenevész utódok, valószínűsíthetően tördelte volna a kőtábláit. Nem autentikus észrevételként rögzíthető:

- ✖ A külső és a belső kollíziók környékén mindig ott settenkedik a mammoni szellem.

#### 8. 4. Az elvi szembenállás

Az új szemlélet szerinti vallásdefiníció */A vallás fraktál részelemei csoport szintű tudatminőségek./* értékkészletébe sorolhatók az úgynevezett „ellenvallások”, más aspektusból szemlélve a vallások egyfajta antikommunista jelenségek. A közismert jellegre való tekintettel, a részletektől tartózkodva kijelenthető a kommunizmus minden fajtája, bárhol is jelent meg, finoman szólva erőszakosan vallásellenes viselkedést tanúsított, kirívó vallásüldözéseket rendezett. Ez a vallásellenesség, szigorúan elvi alapon, hamis filozófiai tézisekre épül, és kibékíthetetlen, ténylegesen ez felelt meg a cionista, szabadkőműves, bankárbirodalom érdekeinek.

#### 8. 5. A téráramlás, fraktál aspektus

Az új természetszemlélet rendszer hipotézisei és a sokdimenziós fraktál térre vonatkozó hipotézisei szerint:

Minden rendszer élettartama nagyobb az öt generáló alrendszerek élettartamánál. E hipotézisből következően, az alrendszereknek cserélődnie kell, ez a jelenség az anyagcsere. Az anyagcsere minden rendszer esetében, osztály szinten, hasonlóan történik. Minden rendszer kívülről növekedik, belülről fogyatkozik. Ez a szisztéma feltételezi, hogy minden rendszer rendelkezik egy belső bontó centrummal, amelyik bontja a magasabb rendszerszintű rendszereket, és alacsonyabb rendszerszinten kibocsátja azokat. */A galaxisok esetében a bontócentrum fekete lyukként ismert, az élő rendszereknél a bontócentrum az emésztő rendszer./* Ezt a folyamatot alapvetően a domináns rendszer által kibocsátott anyagcsere áramlások működtetik, amelyek spektrum jellegűek, az anyagcsere elemek több rendszerszintű spektrumát tartalmazza. Ez a jelenség fraktál minőséget képviselő fraktál viselkedésű, ugyanis minden rendszer egyidejűleg domináns és alárendelt viszonyban létezik. Minden rendszer külső növekedése a többi rendszer által kibocsátott anyagcsere spektrumoktól, azaz a külső környezeti feltételektől függ, közvetve ettől függ az anyagcsere téráramlások kibocsátása is. Az előző modell szerint a létező valóság

rendkívül összetett kölcsönösen és sokszorosán csatolt anyagcsere téráramlásokként szemlélhető. Az elképzelés szerint a rendszerminőségek folyamatosan keletkeznek és megszűnnek, a minden létezőt magába foglaló „Nagy Egész” folyamatosan átrendeződik, de időtlen jelenség, az egész nem változik. E szerint a teremtés és a pusztulás folyamatosan zajlik, de vonatkozik rá a fraktál viselkedésű, anyagmegmaradás elve.

A természet fraktál sokszorosán csatolt viszonya például a bolygószintű-, vagy az emberi rendszerszinteken is érvényesül, amiből egyenesen következik a „kis hal megeszi a nagy halat” elv, és az „eszél, vagy téged esznek” elv. A filozófiának itt nem sok keresnivalója van, ez a természet törvénye, a természet fraktál minőségeit előállító algoritmusok ezt az elvet programozzák a rendszerekbe. Például a vallásfilozófiák egymás közötti viszonyában is ez az elv, érvényesül, ez az egyik domináns kollíziós ok. Az előzők alapján megállapítható:

- ✘ Minden rendszer törekszik anyagcsere folyamatainak biztosítására, amely a rendszerek közötti kollízió egyik alapvető forrása.

Az előzők szerint a természet jelenségeibe eredendően programozott a rendszerek közötti hierarchikus kollíziós elv, de vajon a rendszerfejlődés során milyen változásokra lehet számítani?

## **9. A vallás fraktál rendszerfejlődés aspektusa**

Az új természetszemlélet egyik pillére a rendszerfejlődés elve, e szerint a természet fraktál rendszerminőségei az elemi rendszer szintektől a „Nagy Egész” szintjéig egymásból származtathatók, ez a rendszerfejlődés elve. Az elemi rendszerek mozgástartalma, az ismétlődő együttműködések hatására, többszörösen egymásba csomagolódik. A rendszerminőségek, egymásba csomagolt forgó mozgástartalmak, fraktál viselkedésű jelenségek. A rendszerfejlődés elve minden rendszerminőségre, a természet fraktál minden egyedi, vagy tetszőlegesen választott csoportminőségére, így a vallásokra és a vallás fraktál egészére is lokalizálható. Vázlatosan szemléljük a rendszerfejlődés elvének érvényesülését a vallás fraktál esetére lokalizáltan, de első lépésként, nagyon érintőlegesen tekintsük át, milyen módon tükröződnek a vallások a hagyományos szemléletben.

### **9. 1. Vallások az emberi rendszerszinten**

E dolgot véletlenül sem kíván a vallásfilozófia és a vallástudományok ösvényére tévedni, hiszen ott a hagyományos elképzelések áttekinthetetlenül gazdag halmazába ejtheti az új természetszemlélet szerinti gondolatokat. A hagyományos gondolkodás alapvetően statikus szemlélettel közelít a történelem során megjelent vallási irányzatokhoz. Példa jelleggel tekintsük át az elképzelések egy önkényesen választott elemét.

A „Wikipédia a szabad enciklopédia” szerint:

- ◆ **Vallásnak** azt a meggyőződést nevezzük, amely szerint személyes, vagy személytelen transzcendens erők léteznek és működnek.
- ◆ **Az ismert vallások, például a következő csoportokba rendezhetők:**
  - ⊕ Politeista vallások: /Pl: mezopotámiai-, egyiptomi-, görög-, római vallások/
  - ⊕ Természeti vallások:
    - Törzsi vallások
    - Sintó
  - ⊕ Az örök világtörvény vallásai:
    - Hinduizmus
    - Szikhizmus
    - Dzsainizmus
    - Buddhizmus
    - Kínai univerzalizmus
  - ⊕ Isteni kinyilatkoztatás vallásai:
    - Zoroasztrizmus
    - Judaizmus
    - Kereszténység
    - Iszlám
    - Egyéb
  - ⊕ Új mozgalmak:
    - Újpogányság
    - Sátánizmus
    - Bahái
    - Bábizmus
    - Koadaiizmus
    - Rasztafari
    - Egyéb..

Hasonló csoportosítások szép számmal léteznek, de szinte mindegyik esetében tetten érhető a készítő céltételes viselkedése.

Az előző közelítés a hagyományos szemléletmód produktuma, a háromdimenziós valós térre lokalizált, nem teljes, hiszen például, nem ejt szót a sámánizmusról, vagy az úgynevezett íjlesztő népek /*Úzok, Magyarok/ Tórem* hitéről. /*Megjegyzés: Magyarországon a korábban működő egyetlen vasbánya, a Rudabánya nevet kapta. E név a vaskészítés-, és a kovácsolás istenétől Ruda Tóremtől ered.*/ A hagyományos szemléletmód szerinti vallásdefiníció szükséges eleme a transzcendencia, az új szemlélet szerinti definíció szerint ez csak lehetséges elem, de nem szükséges, többek között ebből eredően a hagyományos szemlélet szerinti vallásjelenségek halmazterjedelme szűkebb, mint az új természetszemlélet szerinti. Az előzőekben példa jelleggel említett vallások megjelentek, egy részük megszűnt, más részük jelenleg is létezik, egy részük változik /*például a*

*reformációk során/ ezek a jelenségek részben illeszkednek a rendszerfejlődés elvéhez, de a dolgozat nem ezen az ösvényen közelít.*

## **9. 2. Vallások hierarchiája**

Az új természetszemlélet szerint a vallásjelenségek valamennyien egyetlen fraktál alakzatba rendezhetők. A vallás fraktál jelensége sokkal differenciáltabb közelítésben képes megjeleníteni a vallások valódi arcát, és egymáshoz fűződő viszonyát, mint ahogy az a hagyományos elképzelésekből érzékelhető.

A természet fraktál és részlevelei rendszerszintekkel rendelkeznek, a rendszerszinteken lineáris kombinációk sorakoznak az alsó és a felső szélsőértékek között. E kijelentésből következően a vallás fraktál elemei hierarchikus viszonyban léteznek. A hierarchia kettős, egyrészt létezik a rendszerminőségek között a rendszerszintek viszonyában, másrészt létezik a rendszerszinteken a lineáris kombinációk között. A lineáris kombinációk hierarchiája szemlélhető a struktúra-, és az állapotminőségek viszonyában.

### **9. 2. 1. Rendszerszintek közötti hierarchia**

A vallás fraktál rendszerszintjeit korrekt módon nem ismerjük, azzal kapcsolatban csak sejtések fogalmazhatók meg. Induljunk ki az új természetszemlélet szerinti vallásdefiníció tartalmából: *„A vallás fraktál részelemei csoport szintű tudatminőségek.”* Vegyük figyelembe a következő hipotézis tartalmát is: *„Vallásjelenségek létezhetnek a biológiai rendszerszinteknél alacsonyabb és magasabb dimenziószintű rendszerszinteken is.”*

Az előző részekben már láthattuk, a túlélést segítő csoportszintű tudatok és viselkedésformák léteznek az állatvilág számos képviselőjénél. E viselkedésformák kielégítik az új természetszemlélet szerinti vallásdefiníció szükséges és elégséges feltételeit. E viselkedésformák a biológiai rendszerszinten, de az emberi civilizáció rendszerszintje alatt-, tehát egyfajta hierarchikus viszonyban léteznek. Felmerül a kérdés vajon alacsonyabb szintű biológiai létformák esetében is, létezhetnek ilyen jelenségek? Nem tudjuk, de amennyiben a halak alacsonyabb rendszerszintet képviselnek, mint például a sakálók, vagy a dingo, akkor igen. Alaposabb kutatások eldönthetik a kérdést. Teljesen szokatlan módon kijelenthető, hogy az új természetszemlélet szerinti vallásos jelenségek létezhetnek alacsonyabb rendszerszinteken is például a baktériumok szintjén.

A *„Semmi 8 Élet fraktál az univerzumban”* című dolgozatrész szerint léteznek rendszer automaták, a biológiai rendszerszintek felett is. A rendszer automaták rendelkeznek tudatminőséggel és rendelkezhetnek a külső viszonyok belső leképeződéseivel is, ők a szuperintelligenciák, akik nem mindenhatók, nem képesek az alrendszerük azonosítására, de képesek az alrendszerük anyagcseréjének befolyásolására. Az ilyen szuperintelligenciák létezhetnek a bolygó-, és bolygórendszer szintek felett is akár még a galaktikus

rendszerszinteken is. Ha ezek a szuperintelligenciák képesek csoport viselkedés megjelenítésére, akkor ez osztályszintű vallás jelenséggént is értelmezhető, és a vallás fraktál elemeiként azonosíthatók.

### **9. 2. 2. Lineáris kombinációk közötti hierarchia**

Létezik-e, értelmezhető-e az azonos rendszerszinteken létező vallások közötti hierarchia? A talponállói törzsvendég csak néz, vajon milyen egészségkárosodást szenvedhetett el a kérdező, hiszen a kis fröccs, kisebb, mint nagy, a korsó nagyobb, mint a pohár, ez világos, de a vallások..? Ezek egymástól gyakran teljesen független jelenségek, bár léteznek egymásból származtathatók is. A háromdimenziós valós térben ne várjunk kielégítő választ a kérdésre, de a sokdimenziós virtuális fraktál térre lokalizált gondolkodás talán eredményes lehet.

A természet fraktál azonos rendszerszintjein létező lineáris kombinációk két vagy több szélsőértékből származtathatók. A fraktál rendszerszintjei lehetnek több dimenziós jelenségek, minden dimenzió kezdő eleme szélsőérték, amely azonos az előző dimenzió befejező elemével. Egyik rendszerszint felső szélsőértéke azonos a következő rendszerszint alsó szélsőértékével.

Értelemszerűen több dimenziós rendszerszinten a dimenzióértékkel azonos számú szélsőérték létezik, ezek lineáris kombinációiból képezhetők a rendszerszinten sorakozó elemek. Ha a szélsőértékek között létezik hierarchia, akkor a lineáris kombinációk hierarchiája egyértelműen meghatározható, ha viszont a szélsőértékek között nem létezik eredendően hierarchia, akkor önkényesen valamilyen megfontolásokkal kell a hozzárendelést végezni.

Az előzők szerinti hierarchia meghatározás a gyakorlatban jelentős munkaráfordítást igényelne ezért erre a dolgozat, nem vállalkozik, de létezik egy közelítő hierarchia meghatározó módszer is.

A közelítő módszer szerint a létező vallások azonos vagy hasonló elemeinek összevetésével, meg kell határozni az egyes elemek forrásvallását. A vallások rangsora a gyöker elemek száma, vagy éppen az átvett elemek száma alapján meghatározható, de természetesen más rendszerező elv is elképzelhető.

A vallások hierarchiája a hívők szerint nem lehet kétséges, mindenki a saját vallását érzi magasabb rendűnek a többinél.

#### **9. 2. 2. 1. Rendszer struktúrák szerinti hierarchia**

A rendszeraxióma szerint az új rendszer minőséget a struktúra és az ő állapotának a viszonya generálja. A rendszerstruktúrák közötti viszony primitív első közelítésben a rendszerszinteken méretjellemzők viszonyaként értelmezhető. A vallásminőségek struktúrájaként durva közelítéssel a hívők száma azonosítható. E szerint a vallások hierarchiája az elterjedtséggel jellemezhető. Felmerülhet, hogy ez a közelítés nem érdemi mert csak egyparaméteres. Természetesen a hierarchia függvény lehet többparaméteres, magasabb fokú, és nem okvetlenül lineáris.

Jobb közelítésre számíthatunk, ha a vallásminőség struktúráját differenciáltabban határozzuk meg. Példaként említhetők a következők:

✖ A vallás rendszerminőség struktúraelemeiként azonosíthatók: a konkrét valláshoz rendelhető, összes személyi-, tárgyi-, és szakrális komponensek.

Természetesen kérdés merülhet fel e kijelentések tartalmi értékkészletével kapcsolatban. A válaszok durva közelítésben például, a következők lehetnek:

- ⊕ **A vallás struktúra személyi komponensei:** felekezeti létszám, papság létszáma, aktivisták létszáma, más együttműködők /például oktatási intézmények, karitatív szervezetek, kutató intézetek, kolostorok, stb./ létszáma. /Az úgynevezett ellenvallások esetében a terrorizált lakosság-, az apparátus-, a besúgók-, az őrző-védő fegyveres csoportok-, stb., létszáma./
- ⊕ **A vallás struktúra tárgyi komponensei:** a vallás, ingó-, és ingatlan vagyoni eszközei. /például templomok, iskolák, kolostorok, jótékonyági intézmények, kegyhelyek../
- ⊕ **A vallás struktúra szakrális komponensei:** a valláshoz kapcsolható tudatformálásra képes tárgyak, jelenségek, szent ereklyék, különféle művészeti alkotások..

E komponensek számbavétele és összehasonlítása meglehetősen nagy munkaráfordítással járhat, de eligazítást adhat a vallások hierarchiájával, és típusjellegzetességével kapcsolatban, arra azonban tekintettel kell lenni, hogy csak a komponensek szerinti összehasonlíthatóságról lehet szó, hiszen a komponensek különböző tartalmat hordoznak. Természetesen ez a hierarchia szemlélet alapvetően mennyiségi jellegű, ezért jogos támadások érhetik. Minden vallás szerint természetesen a saját vallás az igazi vallás.

### 9. 2. 2. 2. Rendszer állapot szerinti hierarchia

Az előzők szerint a rendszer állapotminőségek szerint is végezhető valamiféle összehasonlítás, ez is lehet alapja egy hierarchia szerinti csoportosításnak, ehhez azonban ismernünk kellene a vallás állapotminőség szóalak tartalmi értékkészletét. A definíció szerint a vallás csoporttudat, amely a rendszeraxióma szerint a struktúra és az ő állapotának viszonyából származik. Ezek szerint az állapotminőség elemei a tudatminőség kialakulását segítő minőségelemek összessége. Kijelenthető:

✖ A vallás állapotminőség elemeiként azonosíthatók: a konkrét valláshoz rendelhető, vallási alapvetés, vallásfilozófia, rítusfilozófia és hagyományok, valamint a szakrális metodikai komponensek.

Mik lehetnek ezek az elemek konkrétan? A válasz megközelítően például, a következő lehet:

- ⊕ **A vallási alapvetés:** ez a csoporttudatot megalapozó elképzelés a létező valóság működésével, viselkedésével kapcsolatban. A kinyilatkoztatott vallások esetében az alapvetéseket a szent könyvek, a tóra, a biblia, a korán, mormon könyve, a popol vuh, vagy a Kebrá Nagasz tartalmazzák, a hinduizmus esetében a védák rögzítik az univerzum ezoterikus bölcsességét.

A vallások egy részénél a vallási alapvetés szájhagyományok útján maradt fent és öröklődik. Az Úz népeknél, */mint például a palóc, vagy palúz/* az úgynevezett rovó-sámánok történetleírásaiból bontakozik ki a nép története és világképe, ilyen mű a magyarok őstörténetét tartalmazó „Arvisura”.

⊕ **Vallásfilozófia, rítusfilozófia, és hagyományok:** a vallásfilozófia hivatott, logikai és nem logikai érvekkel bizonyítani a vallási alapvetésekben szereplő földöntúli jelenségek létezését, a hit és az értelem közötti viszonyt, az úgynevezett ellenvallások esetében, pedig a diktatúrák létjogosultságát, legitimitását. A rítusfilozófia és a hagyományok erősítik a hívők kötődését és biztosítják azok tevékeny részvételét..

⊕ **A szakrális metodika:** minden vallás esszenciális része, legitimáló eleme. A valódi vallások fundamentális eleme a transzcendencia. A szakrális metodika vallásonként eltérő gyakorlatokkal biztosítja a transzcendens élmények-, gyakran isten létének megtapasztalását. Jézus a pusztába vonult böjtölni így szerzett transzcendens élményeket. A szufi dervisek forognak, így teremtenek kapcsolatot a földi és az égi világ között. Juan Matus jaki indián varázsló, a csattanó maszlag magját, egyes gombákat és a peyot kaktusz meszkalin hatóanyagát droként használva jutott módosult tudatállapotba és megélt földöntúli képességek birtokába. A sámánok, bizonyos növények füstjét és a dobolást használják a felső világgal létesített kapcsolatokhoz. Az afrikai varázslók, gyakran a kimerülésig folytatott táncot alkalmazzák. A jogik és rísik a különböző jogagyakorlatok mellett a légzésszabályozással érnek el módosult tudatállapotot. A szélsőséges diktatúrák a félelem minden határon túli fokozásával hozzák az alávetetteket módosult tudatállapotba.

Az előzők szerint értelmezett vallás állapotminőség elemek felhasználhatók az egyes vallások összehasonlítására. Az összehasonlítás itt is komponensenként történhet és természetesen nem egzakt, inkább csak tájékoztató jellegű. Lássunk néhány példát az összehasonlításra.

⊕ Elidegenedett, vagy a természettel össze nem egyeztethető vallások esetében a csoporttudat nem a csoport, hanem valami parazita élősködő külső csoport túlélését segíti, ellentétben a valódi vallásokkal ahol a vallás valóban a követők, túlélését szolgálja. */Az előzőre példa lehet a kommunizmus, az utóbbira az aboriginal vallás. /*

⊕ A vallás állapotminőség elemek között léteznek eredeti-, és más vallásokból átvett elemek. Az eredeti és az átvett elemek aránya lehet egyfajta érték sorrendiséget megállapító mutató.

⊕ Az állapotminőségek, létező valósághoz történő illeszkedése, meghatározó a vallások időbeli állandósága tekintetében, amely lehet egy fajta sorrendiséget meghatározó rendező elv.

Természetesen a hívő követőket nem érdekli a vallások hierarchiája, hiszen a tudatukat valamilyen vallási cél elérésére fókuszálják, és hit ereje egyébként is felülírja az értelem erejét.

## 10. Az új vallás ösvényén

A jelenlegi emberi civilizáció emlékezete több tízezer évre tekinthet vissza, de szakértők szerint a jelenlegi civilizáció nem az első. Néhány különös, kövületként-, mély bányák rétegeiből előkerült maradvány több százmillió éves: / [http://erdekesvilagunk.blog.hu/2014/11/13/10\\_rejtelyes\\_lelet/](http://erdekesvilagunk.blog.hu/2014/11/13/10_rejtelyes_lelet/)

A leletek között szénrétegből előkerült alumínium tárgy, és vascsésze található, továbbá mesterséges eredetű fémgolyókra is bukkantak. Ha ezek a leletek valódiak nem a tudatos megtevesztést szolgálják, akkor meg kell változtatnunk az emberi civilizációról alkotott elképzeléseket, amely természetesen érinti a „Vallás fraktál” jelenségét is.

### 10. 1. Az emberi emlékezet

Az ausztrál őslakók csoportszintű emlékezete megközelítően negyvenezer éves múltra tekint vissza, az aboriginal vallás, azóta létezik, gyarapodik, szájhagyomány útján átöröklődik, de lényege nem változott.

Az egyiptomi papok csoporttudata kiterjed a föld tengelyének megközelítően huszonhatezer éves precessziós ciklusainak ismeretére, a szfinx abban az irányban néz ahonnan tizenegyezer évvel ezelőtt az oroszlán csillagkép megjelent a horizonton. A „*Smargdtábla*”, ókori ezoterikus irat, korát tíz-tizenkétezer évesre becsülik. Az egyiptomi politeista vallás, gyakorlatilag már csak az emlékezetben létezik.

A tibeti lámák emlékezete kiterjed azokra az időkre, amikor Tibet partjait tenger mosta. A lhászai Potala palota alatti vulkanikus barlangüregekben négy és öt méter magas emberek múmiáit őrzik. A lámák vallása módosult formában, de jelenleg is létezik és működik.

A hinduk úgy hiszik, szent irataik a Védák, öröktől fogva léteznek és egyenesen Brama istenségtől származnak. A Védák fejlődő kiegészülő iratok, amelyek gyökerei durván nyolcezer évre nyúlnak vissza.

A Tórem hit is csak az emlékezetben létezik ma már. Az „*Arvisura*” szerint egy nagy éhínség idején kénytelenek voltak a szent állat húsból fogyasztani, ettől az évtől számítják a „medvetoros” éveket. A medvetoros évek száma jelenleg meghaladja a hatezret.

A „*Zoroaszter*” vallás, vagy a „*mazdaizmus*” a világ egyik legrégebbi létező vallása, az irániak ősi vallása, amelyet Nagy Sándor betiltott és üldözött.

A „*Judaizmus*” kialakulását megközelítően négyezer évvel korábbra teszik. A kereszténység kialakulása kétezer évre tehető, az „*Iszlám*” megjelenése is több mint ezerháromszáz éve történt.

A protestantizmus ötszáz éves jubileumát ünnepli.

A „*Mormonizmus*” megjelenése közel kétszáz éve történt, a „*Rasztafári*” mozgalom ennél is fiatalabb.

Napjainkban is jelentkeznek új vallási mozgalmak, ezek lényege L. Ron Hubbard amerikai sci-fi-író, a „*Szcientológia*” egyház alapítójának

kijelentésével fémjelezhető. E szerint: „Aki gyorsan meg akar gazdagodni, annak vallást kell alapítania.”

## 10. 2. Már létezik az új vallás

Az előzők alapján úgy tűnik az ősi vallások, folyamatosan átalakulnak, kihálnak, és mintha az örök isteni értékrend helyett a mammoni gonosz értékrend kerekedne felül.

Felmerülhet a kérdés merre tovább, milyen lehet a vallásfejlődés jövője? Lesz-e új domináns vallás, maradhatnak-e a régiek?

Úgy tűnik az új vallás, kezdeti változatokban, már megjelent, itt van, él és virul, robbanásszerűen terjeszkedik, csak még nem sikerült felismernünk, azonosítanunk, pedig rengeteg követője van. Az új vallás kielégíti a vallásdefinícióban foglalt szükséges és elégséges feltételeket és követőinek száma alapján, megelőz minden más vallást, ugyanakkor jelenleg még nem folytat vallásháborút. Mi ez az új vallás? Legyünk névadók és nevezzük nevén, Ő, az úgynevezett „digitalizáció”. Egy az interneten elérhető vélemény szerint: „A digitalizáció már a közeljövőben radikálisan átalakítja világunkat, társadalmunkat, az értékteremtési gyakorlatunkat és szemléletünket.”

Úgy tűnik, lényegre törő ez a kijelentés, hiszen gondoljunk csak a hírközlés és a kommunikáció változására, a számítógépek, okos telefonok, a robotok, automaták és más elképesztő szerkentyűk elterjedésére.

Nem merülhetünk el a részletekben, mert a sokaságban eltűnik a lényeg, a sok fától nem látjuk az erdőt. Tegyük fel a kérdést hová vezethet ez? Az axiomatikus rendszerelmélet ösvényén haladva körvonalazható a válasz.

A rendszeraxióma szerint: „Ha egy struktúra bizonyos állapotban új minőséget jelenít meg, akkor e három elem, a struktúra, az állapot és az új minőség összetartoznak, és rendszert alkotnak.”

A struktúra tartalmi lényegét a következő gondolatmenet teszi érthetővé: „A raktár elemei véletlen halmazt alkotnak, a szerkezet alkatrészei a raktár céltételeken válogatott részhalmaz, a struktúra az összeszerelés hatására alakul ki, lényege az alkatrészek közötti meghatározott viszony!”

Most térjünk vissza a „digitalizáció” jelenségére. Ez a jelenség alapvetően megváltoztatja a földi élet szinte minden jelensége közötti viszonyt. /például az ember és ember, az ember és környezete, az ember és eszközei közötti viszonyokat./ Mit jelent a viszonyok megváltozása? Az axiomatikus rendszerelmélet szerint ez struktúraszervezést jelent, amely a földi élet egészét érinti. A földi élet új struktúraminőséget kap, amely új földi életminőséget jelenít meg, valószínűsíthetően ténylegesen megvalósul az élő bolygó elképzelés. A „digitalizáció” osztály szinten struktúraépítést valósít meg, de konkrétan állapotszervezést eredményez. Ez durván azt jelenti, hogy „digitalizáció” fejlődésével fejlődik az élő bolygó konkrét rendszerminősége is.

Szép kilátások de vajon milyen változásokat eredményezhet az új „vallás” a hagyományos értékek, mint például a család, a nemzet, a társadalom életében, és milyen helyzetbe kerülhetnek az egyének?

Az axiomatikus rendszerelmélet szerint a struktúraelemek mozgási szabadsága szűkebb, helyzetük kötöttebb a korábbiakhoz képest. Nem járunk messze az igazságtól, ha arra gondolunk, hogy szükségleteink kielégítése fejében csökken a szabadságunk. Most az a kérdés ez az új helyzet jobb-, vagy rosszabb a jelenleginél?

Vannak veszélyek és elfajulási lehetőségek, úgy tűnik az isteni ideális jóság, és a mammoni gonoszság kettősége, és kibékíthetetlen harca továbbra is megmarad, de egyfajta bolygószintű minőségváltozatban jelenik majd meg.

*/Jó és a rossz egymás ellentétei egymás nélkül nem létezhetnek!/*

Más, jövőalakító veszélyek is létezhetnek, például egy természetes kisbolygó becsapódása, véget vethet a teljes civilizáció fejlődésének, de az éghajlatváltozás is eredményezhet kritikus viszonyokat, ha a profithajszolást és a túlszaporodást nem sikerül megfékezni, de térjünk vissza a „digitalizáció” lehetséges veszélyeire.

Mire gondolhatunk konkrétan? A „digitalizáció” szolgálhatja az emberi faj túlélését, de szolgálhatja a mammonkövetők zsákmányszerző hatalom mániákus törekvéseit is. Egyesek gondolhatnak a „CIA”, vagy a „Moszad” üdvöskéjére a „facebookra”. A „nagy testvér” már jelenleg is mindenhol ott van, mindent figyel, és mindenhova kémprogramokat telepít. Hova vezethet ez a gyakorlat?

*/Gondolhatunk az Orwelli modellre, amely szerint ez az ösvény az emberek teljes alávetéséhez vezethet, hiszen mindenki megfigyelhetővé válik../*

Nem teljesen alaptalan a félelem, hiszen ha bejelentkezünk egy honlapra, rendelünk valamit az interneten, és egyáltalán bármit teszünk az úgynevezett „kiber térben”, minden műveletünket rögzítik és kiértékelik, nem beszélve a levelezésről, amit kifejezetten tanulmányoznak, az okos telefonok révén még napi tevékenységünket, mozgásunkat, pillanatnyi pozíciónkat is követhetik.

A kilátások nem túl biztatóak, de azért ne essünk pánikba, gondoljunk *Edmund Burke* kijelentésére, miszerint: „A gonosz diadalához elég, ha a jók tétlenek maradnak” Nem szabad tétlen maradni, ha nem akarunk zsákmánnyá válni.

Na és mit kellene tenni a vallásoknak, ha továbbra is létezni akarnak? Erre a kérdésre nem e dolgozatnak kell autentikus választ adni, de a saját gyakorlatunkra alapozva azért tippelhetünk. A magyar nemzet esetében, a történelmi egyházak, megtartó erőként viselkednek, a nemzet túlélését szolgálják, amíg ez így van, addig szükség van rájuk, túlélésük biztosított.

Mi közönséges halandók, milyen módon kerülhetjük el az „E. Burke” szerinti tétlenséget? Gondoljunk *Kölcsey* szavaira „A haza minden előtt”. E szerint támogatandó minden, ami a nemzet túlélését segíti, és pusztítandó minden, ami azt gyengíti.

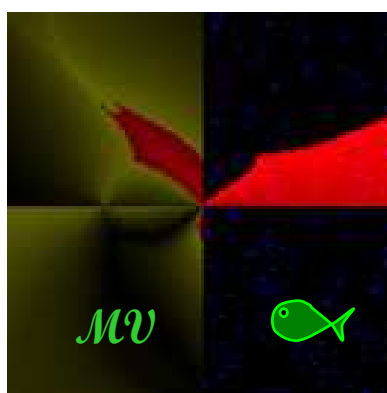
Befejező megjegyzések:

A kis jegesmedve, vegetáriánus tanácsadó kiadványt lapozgat, mert egyre kevesebb a jégtábla, közben azon töpreng, mi lehet az üzenete a „Vallás fraktál” jelenségnek?

A fekete macska és a zöld hal elképzelése szerint, ha a létezik üzenete a sokdimenziós virtuális fraktál térben létező „Vallás fraktál” jelenségének, akkor az egymástól lineáris értelemben független kijelentések halmazaként létezhet. Az üzenethalmaz egy valószínűsíthető eleme, valahogy a következőképpen hangzik:

***„A létezés maga a csoda, minden más csak illúzió”***

Alsóörs, 2017. november 17.



### **Emlékezet fosztogatók**



**Szókratész** ókori görög filozófus ismert mondása: „Egyvalamit tudok biztosan, azt hogy nem tudok semmit.” E kijelentés tartalma vonatkoztatható a múlt-, a jelen-, és a jövő eseményeinek fent maradó lenyomataira, azok hitelességére is. Régen az istenek, a titánok, és más szellemlények a földön jártak, repkedtek, lángot fújtak, hegyeket mozgattak, csodákat tettek, gyakran úgy éreztek és viselkedtek, mint az emberek, de mára már eltűntek. Érzékelhető, a nagyszerű istenek, nem érzik jól magukat a kisszerű emberek környezetében.

Voltak birodalmak, hatalmas-, isteni fényben tündöklő uralkodókkal, de mind eltűntek, csak a legendák-, a csontok-, néhány tárgyi emlék, meg a gigantikus romok maradtak, na és a kisszerű sírablók-, a történelemhamisítók-, az úgynevezett emlékezet fosztogatók-, ők is maradtak és működnek szorgalmasan még napjainkban is. Ezek szerint a kisszerű emlékezet hamisító-fosztogatók túléltek az isteni uralkodókat, és direkt, vagy indirekt módon meghatározzák a múltról szóló emlékezetet. Az emlékezet nem a múlt homályába vesző tényekhez, hanem a fosztogatók által meghagyott, vagy megváltoztatott, írott és íratlan dokumentumhalmazhoz illeszkedik. Sokféle sírabló és emlékezet fosztogató létezik, köztük papok, hadvezérek és uralkodók is voltak, akik

tevékenységükkel alakították a múltról szóló emlékezetet, és ez által befolyásolták a jelent és a jövőt is. /*Példaként gondoljunk az alexandriai könyvtár felgyújtására, az ősmagyar rovásírásos emlékek eltüntetésére, vagy az úgynevezett prekolumbián civilizációk történelmét rögzítő dokumentáció tudatos elpusztítására.*/

Az emlékezet fosztogatók majdnem mindenhez hozzáférnek a föld alatt és a föld felett, de nem férnek hozzá a szájhagyományok útján öröklődő emlékezethez, és ha létezik, akkor az „Akása Krónika” tartalmához sem.

Szakértők szerint az „Akása Krónika” az értelmes lények egyfajta, az űrben repkedő kollektív emlékezete, amely abszolút entitásként, valamiféle elektromágneses mezőként létezik, és módosult tudatállapotban, a beavatottak által olvasható is. Ez az olvasás hasonlítható Isten gondolatainak a próféták által történő közvetítéséhez, amely szintén módosult tudatállapotban történik.

Mielőtt komolytalannak bélyegeznénk az elképzelést, gondoljunk az Univerzum távoli részeinek észlelésére, ahonnan évmilliárdokig száguldozó fotonok hoznak hírt az akkori viszonyokról, amit most észlelünk a csodálatos űrteleszkópjaink segítségével. Az információ az űrben száguldozik, közvetítő részecske áramlásokként, amit mi észlelünk az a múlt, de ez a múlt a mi jelenünk és a távolabb létező észlelők jövője. Különös világ ez, a múlt, a jelen és a jövő, részecske áramlások formájában egyidejűleg létezik, de az észlelhetőség korlátozott, az észlelő képessége-, az univerzumban elfoglalt pillanatnyi pozíciója-, valamint a mozgásviszonyok szerint.

Az úgynevezett „digitalizáció” következtében a kollektív emlékezet a föld elektromágneses mezőjében, annak modulált változásaiban jelenleg is létezik, áramlik, ehhez megfelelő eszközök, birtokában hozzáférhet szinte bárki. Sajnos ez az adatbázis a múlt eseményeiről csak az emlékezet fosztogatók által transzformált, egymásnak gyakran ellentmondó változatokat tartalmazza, a különféle feltöltött adatbázisok formájában. A régmúlt legfontosabb adatbázisaiként tekinthetünk a különféle szent könyvekre, sírfeliratokra, a különféle eredetű úgynevezett „apokrif” dokumentumokra és természetesen az íratlan emlékezetre is, ez utóbbi azonban gyakran csak a beavatottak számára hozzáférhető.

A vallásalapítók szinte mindegyike vitatta az alapításkor már létező szent könyvek tartalmát, azok istentől származó jellegét, és úgy vélték egyedül ők képesek meghallani isten igéjét, amit a híveknek követni kell.

A mormonok úgy vélik: „*azt a vallást valósítják meg, amelyet eredetileg Krisztus alapított földi életében, és amely később elveszett a földről.*”

Na szépen vagyunk, egyrészt a szent iratok között is kitapintható az emlékezet fosztogatók, történelem hamisítók tevékenysége, másrészt a buzgó visszatérők, a bizonyító erejű aranylemezek-, valamint a rokonokból álló tanúk eltüntetésével, a többnejűséggel és a nyugatra tartó karavánok kifosztásával, valamint legyilkolásával próbáltak az eredeti tanokhoz visszatérni. A visszatérők is több ágra szakadva keresték az egyedül általuk képviselt igaz ösvényt.

A mormon érvelés, saját ösvényük mellett, nagyon figyelemreméltó, ugyanis ők úgy vélik, létezik egy vallási hierarchia, amelyben jelenleg a jogosítványok gyakorlása megfelelő kompetencia nélkül, nem legitim formában történik.

Milyen jelentéstartalmat hordoz ez a kijelentés a keresztény vallás esetében?

A vallási hierarchia csúcsán Isten áll, majd követi őt a vallásalapító, aki általában, egyben próféta is. Ő az, aki istennel közvetlen kommunikációs viszonyban áll. A próféta szintje alatt következik a papok sokasága, külön hierarchikus szervezettséggel, és végül őket követi a jámbor és laikus hívők sokasága. Ez a hierarchia tipikus fraktál jelenség. A fraktál, szintekkel és szélsőértékekkel rendelkezik, felső szélsőértékként azonosítható a minden-, és mindenki sorsának alakítására vonatkozó képességgel rendelkező Isten, mint szellemlény, alsó szélsőértékként azonosíthatók a hívők, akik fizikai lények, olyanok, mint egy birkanyáj, akiket folyamatosan terelgetni kell, akik a pásztor követésére és legfeljebb saját sorsuk alakítására képesek. E hierarchiában Isten legitimitása a prófétától származik, hiszen tőle tudjuk, hogy ő a legnagyobb. A próféta legitimitása istentől származik, amit szintén tőle tudhatunk, hiszen ő képes közvetíteni az ígét. Egyszemélyes legitimációról van szó, minden további felhatalmazás tőle származik, ebben kell hinni a követőknek. A hívők a prófétákat nem választják, hanem követik. A politikai legitimáció nem ilyen, ott a hatalom elvileg a néptől-, a fraktál alsó szélsőértékét képviselő tudatlan sokaságtól származik, akik a hatalmat-gyakorlókat, választják.

A keresztény vallás esetében Jézus istenként jelent meg és tanítványait felhatalmazta az általa birtokolt isteni képességek egy részének gyakorlási jogával, de nem hatalmazta fel őket a képességek tovább hagyományozásának jogosítványával, ennek ellenére a papi rend, jelenleg is gyakorolja azokat.

Mit is gyakorol a papi rend? Például, szentekké nyilvánít embereket, akikhez isteni csodatévő képességet-, továbbá Isten és ember közötti viszonyban úgynevezett „közbenjáró” szerepet társít. Az egyház vázolja, a túlvilági élet sajátosságait, a szellemlények istenhez viszonyított helyzetét, a majdani feltámadás körülményeit, áldásokat osztogat és kiátkoz, továbbá a hívők viselkedésére vonatkozó szabályokat alkot anélkül, hogy csodatévő képességekkel, rálátással, vagy legitim hatalommal rendelkezne.

Összegezve, az egyház, megfelelő képességek, kompetenciák és jogosítványok nélkül, közvetíti Isten még ki nem nyilvánított ígét, gyakorolja hatalmát, és mindezt a saját érdekeihez igazodva teszi. Ez a gyakorlat az egyház elfajulásához és szakrális kiüresedéséhez vezet, nem véletlen, hogy az iszlám-vallásban, ez a gyakorlat tiltott.

Miről is van szó? Általános értelemben, osztály szinten szemlélve a jelenséget, a vallás rugalmasságáról, a változó viszonyokhoz történő idomulásáról, illeszkedéséről van szó:

- ✚ Az iszlám egyfajta merev szélsőérték és egyre kevésbé igazodik a jelenlegi viszonyokhoz. */Ez a vallás a dinasztia túlélését szolgálja./*

- ⊕ A Zsidó vallást rugalmasan alakították a próféták, de már nem lesz újabb próféta, egy rabbi szerint azért nem, mert Izraelnek van már alkotmánya. */Ez a vallás funkcionális abban az értelemben, hogy a követők, megmaradását szolgálja./*
- ⊕ A keresztény egyház rugalmas illeszkedését volt hivatott biztosítani a pápa Isten földi helytartójaként történő viselkedése, de ez a kisszerű gyarlóság miatt alkalmatlan kísérletnek bizonyult ezért jelent meg a reformáció. */Ez a vallás a hatalom megtartását, az egyház túlélését szolgálja./*
- ⊕ A reformáció, mint egyedi jelenség sem képes a vallás rugalmas fejlődését biztosítani. A reformáció, mint fraktál jelenség, ismétlődő lépésenként már képes a vallást a mindenkori életviszonyokhoz illeszteni, jelenleg úgy tűnik, hogy a folyamat, a szakrális elem csökkenése-, a követők által választott vallási vezetők megjelenése irányába mutat. */Ez a vallás a közösség megmaradását szolgálja./*
- ⊕ Valaki azt gondolhatná, hogy a vallásfejlődés folyamata a merevtől a rugalmas irányában történik, de nem a jelenlegi vallások fejlődnek tovább, hanem újak jelennek meg ők képviselik majd a fejlődést. Egy lehetséges új vallás az úgynevezett „digitalizáció” már megjelent, és a viszonyokhoz alkalmazkodás szempontjából rugalmasnak tűnik, de a követők szabadságának korlátozója is lehet. */Ez a „vallás” szolgálhatja a földi civilizáció túlélését, de szolgálhatja a követők abszolút függőségben történő teljes alávetését is./*

Most szemléljük a történelemhamisítók, az emlékezet fosztogatók néhány eredeti legitimációs akcióját, amely a vallásalapító próféták isteni eredetét, vagy az ember és Isten közvetlen kapcsolatát hivatott bizonyítani:

- ◆ **Zarathustra** iráni pap volt, ha létezett. Egy szellemlény vezette *Ahura Mazdá* elé, ekkor világosodott meg és megértette, hogy *Ahura Mazdá* az egyetlen, örökkévaló teremtettség. A megvilágosodott, tanait saját törzse nem fogadta el, különös módon *Nagy Sándor* is üldözte híveit. A legenda szerint *Zarathustra* nem a szokványos emberi módon, családon belüli, hanem családon kívüli kapcsolatból született. A legenda szerint:” *lényének három darabja a mennyeken keresztül ereszkedett le a földre, s egy Dughdov nevű, 15 éves leány testében egyesült. Khvarrja, azaz isteni karizmája a fény világából jött. Második darabja védőszelleme, amely a gonosszal szembeszállni kész égi énje. A harmadik darab a teste volt. A fogantatáshoz a hallhatatlanok közreműködése és varázsfőzete is szükséges volt*” Idézet: [http://filozofia.ektf.hu/anyagok/peto\\_zsolt\\_-\\_nietzsche\\_barlangjai.doc](http://filozofia.ektf.hu/anyagok/peto_zsolt_-_nietzsche_barlangjai.doc)
- ◆ **Jézus vallásalapító, próféta és istenség.** A mindenhatót atyjaként említi, de önmagát vele egyként deklarálja, és az Isten ígétét saját szavaiként közli, ugyanakkor a hívek várható üldöztetését előre jelezte. A legenda szerint Jézus nem a szokványos emberi módon, családon belüli, hanem családon kívüli kapcsolatból született. Ismeretes a történet, a

szentlélek idézte elő a fogantatást, de egy angyal is „*jelen volt*”, aki egyben a hírnök szerepét is ellátta. Így jött létre a szentháromság, ami a keresztre feszítéskor megbomlott, hiszen a fiút az atya elhagyta, de a szentlélek sem lehetett ott, hiszen csak az embert feszíthették keresztre.

- ◆ **Buddha** megvilágosodott, de nem találkozott istennel, önmagát emberként említi, aki rátalált a szabadulás ösvényére, ugyanakkor követői istenként tisztelik. A legenda szerint Buddha nem a szokványos emberi módon, családon belüli, hanem családon kívüli kapcsolatból született. Szülei unokatestvérek voltak és húsz éven keresztül nem volt gyermekük, amikor az anya azt álmodta, hogy egy fehér elefánt megtermékenyíti. Az álom hatására született meg a herceg, aki később megvilágosodott.
- ◆ **Mohamed** árvaként nevelkedett, emberként viselkedett, megvilágosodott, isten igéjét közvetítette, de halálát a hívek utólag színesítették. A hihető történet szerint *Mohamed* egy a földön ismeretlen szárnyas teremtmény /*talán szárnyas ló*/ hátán elrepült Jeruzsálembe, majd a szent hely közeléből egyenesen az égbe emelkedett. Különös éjszakai utazás volt ez, így érthető módon, a lehetséges szemtanúk a sötétben nem láttak semmit sem.
- ◆ **Mária mennybemenetele**, az egyházi dogma szerint: „*Máriát Isten kivételes módon a mennybe vette testestül-lelkestül.*” Ezt a dogmát 1950-ben Piusz pápa nyilvánította ki. Különös módon, e fontos tényről a korabeli nagy elődöknek, - evangéliumszerkesztőknek, történetíróknak - nem volt tudomásuk.

A családon kívüli kapcsolatból született gyermek kínos a családnak, és kínos a gyermeknek is, hiszen őket a megbélyegző zabigyerek, szerelemgyerek, vagy kakukkfióka jelzőkkel illetik, de ha a józanésszel felfoghatatlan csodáról van szó, az, természetesen más. Hát erre való a hamisítók színezése, a kínos esemény magasztossá fejlesztése.

Tegyük fel a kérdést: mi motiválhatja a történelemhamisító, emlékezet fosztogatók tevékenységét? A sírrablókat a sírban található értékek, megszerzése motiválja ez nyilvánvaló, de mi motiválhatta *Piusz* pápát a dogma kinyilvánítására? Talán a mélységes hit? Különös és eléggé lehangoló, de nem, hiszen a pápák hite és szakrális hajlama is szélsőértékek közötti eloszlással jellemezhető. Voltak közöttük hitetlenek, és a hitben teljesen átszellemülten élők is, de volt olyan is, aki megrettent attól, amibe bepillantást nyert és inkább lemondott. Nem ismerjük *Piusz* gondolatait, de nem ok nélkül cselekedett ebben biztosak lehetünk. Léteznek egyszerűbb emlékezet fosztogatási műveletek is, például a kalandor, hódítókkal együtt érkező jezsuita hittérítők, akik az indián népek teljes történelmére és tudására vonatkozó könyveket, dokumentumokat megsemmisítették. Az ő esetükben nyilván a térítés volt a cél, az új hit terjesztése a régi kiirtásával. De mi a célja a térítésnek? Az egyház hatalma a hívek számával arányos, tehát a térítéssel növelhető a hatalom és az ezzel járó vagyon. A térítők nem saját hatalmukat, vagyonukat növelték, hanem az

egyházét, akkor őket konkrétan mi motiválta? Talán akkor járunk el megfelelően, ha a szakértők véleményére hagyatkozunk.

- ❖ E kérdésben az „FSSPX ♥ Szent Piusz X. Papi Testvérület” a következő véleményt nyilvánította: *”Csak a katolikus hit hozhat tartós boldogságot és igazi békét az embernek nemcsak ebben az életben, hanem Isten és ember között, örökké a Mennyben. Mivel Isten azt akarja, hogy minden ember rendelkezzen ezzel az igazsággal és boldogsággal, a katolikus Egyház kötelessége, hogy tanítását mindenhol elterjessze, és jelenvalóvá tegye amennyire csak lehetséges.”*

<http://www.fsspx.at/hu/k%C3%B6teless%C3%A9g-hit-terjeszt%C3%A9se>

- ❖ Mohamed vallása kizárólagos igénnyel lép fel, mint az egyedüli igaz hit. Ennek megfelelően fontosnak tekinti a hit terjesztésének feladatát. Ezt a célt szolgálja a Szent Háború tanítása, a hit fegyveres terjesztésének prófétai útmutatása. /Korán (61:4): „Íme! Allah szereti azokat, kik az ő ügyéért harcolnak”./

Számos szakértői vélemény létezik, de ha nem hagyjuk abba a szakértői vélemények áttekintését, akkor a válaszok színes, és ellentmondásos eseményhalmazával találkozunk, ha meg abbahagyjuk, akkor tanácstalanok maradunk. Minden próféta Istenre hivatkozik, de vajon Ő melyik vallás terjesztését látja üdvöztetőnek. Más aspektusból szemlélve, vajon melyik próféta közvetíti az ő igazi igéjét?

Az autentikus „szinkretikus” vélemény szerint a mindenható Isten nem mond ellent saját kinyilatkoztatásainak, ha létezik, akkor magasan e szint felett létezik. Istennek nincs emberi értelemben vett akarata, indulata vagy más emberi minősége, Ő magasabb rendszerszintű minőséget képvisel, nem választ az általa teremtetek közül, hiszen ezzel saját alkalmatlanságát, emberi mivoltát bizonyítaná. Isten teremt, a teremtés pedig megkerülhetetlen algoritmusok szerint zajlik, a peremfeltételekhez igazodva, nincs tehetetlen bizonytalankodás, nincs közbenjárás, nincs rábeszélés, akaratváltoztatás, és nincs ellentmondás sem, az ellentmondás kizárólag a kisszerű gyarló ember viselkedésére és tudatlan kijelentéseire jellemző.

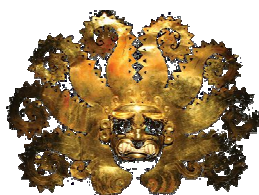
Kijelenthető:

***Nem Isten, hanem az ember igéje szólal meg a próféták által!***

Ha nem Isten akarja az aktív térítést, akkor mégis miért történik? Úgy tűnik a szokásos emberi gyarlóságokkal, függhet össze ez is, az egyéni érdemszerzés, a zsákmányolás, és hatalomszerzés a főbb motiváló tényezők. Hát ezért van a nagy felfordulás, a szembenállás a háborúk és a vérontás? Semmi isteni magasztos nagyszerűség, csak a mammoni kisszerűség? A nagy „hermetikus” szavaival élve: „Ez van lent, éppen úgy, mint fent.”

**Zárszó helyett:**

*/Aha, gondolta a kismacska és elméje megvilágosodott!/  
~~~~~*



A kismacska elméje részlegesen megvilágosodott. Megértette, a buzgó vallásos megnyilvánulások, kinyilatkoztatások, a csodák, a térítések és háborúk nem a magasabb rendű Istennel, hanem a kisszerű, mohó vágyakkal rendelkező, emberrel hozhatók összefüggésbe. A kismacska lelkében, a megvilágosodás ellenére még számos kérdés kavarg, ezért a hermetikus hallgatásba burkolózó nagy fekete macskához fordulva, telepátikus úton várja a válaszokat: Kismacska, kérdéseidre emberi rendszerszintű, és természet fraktál szintű válaszok adhatók. A saját elképzelésed kialakításához célszerű ezeket áttekinteni.

- 31

úgynevezett természet fraktál alakzatba rendezhető. A természet fraktál jelenségei a rendszerminőségek. A rendszerminőségek az úgynevezett primer tér testén jelennek meg, hasonlóan, mint ahogy a különféle képernyők tartalma változik, de nem két-, vagy három-, hanem sok dimenzióban. A primer tér elemi részeiként, a kizárólag csak külső minőségekkel rendelkező, elemi rendszerek azonosíthatók, de az ő minőségük, mibenlétük a tudat hatókörén kívül esik, megismerésük gyakorlatilag és elméletileg is kizárt. Ha teremtésről beszélhetünk, akkor az a diszkrét jelenségek esetében ezen a szinten kezdődik majd ismétlődő módon a magasabb dimenzió-, és egyben rendszerszinteken, a rendszerfejlődés formájában folytatódik, amíg végül a minden létezőt magába foglaló „Nagy Egész” szintjén befejeződik, e szinten már csak átrendeződés létezik, de további rendszerfejlődés már nem. A tényleges teremtőt nem valahol fent, hanem a zérus dimenziószint környezetében a primer térben lent, kellene keresnünk, mert ott zajlik a teremtés, ott lesz a semmiből valami. */A primer tér elemi részeinek minősége a zérus és az egy dimenzióintervallumban oszcillál, más kifejezéssel élve és az észlelhetőség aspektusából szemlélve, a lét és nem lét között váltakoznak. E primer testen történik valami, itt jelennek meg a létezők a nem létezőkből, e szint felett már a létezők viszonya generál újabb, magasabb rendszer-, és dimenziószintű létezőket./* Mivel az elemi részek nem folytatnak anyagcserét, nem bocsátanak ki információhordozó részecskéket, így velük a kapcsolat a rendszerminőségek számára kizárt. Kijelenthető, a teremtővel még soha senki, egyetlen próféta sem beszélgetett, annak ígéjét még soha egyetlen lény sem hallotta. Szörnyű kijelentés ez a tanultakat tudók számára, de ha ez így van, akkor minek tekinthetők a próféták kinyilatkoztatásai? A próféták a módosult tudatállapotban megjelent vízióikat nyilvánították ki, ami az elképzelt és a tanult elemek lineáris kombinációiként azonosíthatók. A teremtés mélyen az ember rendszerszintje alatt zajlik, e felett a rendszerfejlődés folyamata zajlik, amely a „Nagy Egész” szintjéig folytatódik. A fraktál ön hasonlóság elve szerint minden rendszerszint minősége osztály szinten hasonló, de csak osztály szinten ez hangsúlyozandó. Az a rendszerminőség, amit az ember szintjén tudatként azonosítunk, minden rendszerszinten valamilyen formában létezik és a fraktál alakzatként a természet fraktál egészéhez, illeszkedik. */A tudat fraktál jelenségével a [www.semmimv.hu](http://www.semmimv.hu) honlapon-, a nyolcadik dolgozatrészben találkozhatunk./* A dolgozatrész szerint: „A „tudat” olyan rendszerminőség, amely képes a rendszer anyagcseréjét befolyásolni, és e módon a rendszerstabilitást a változó környezeti feltételek esetén fenntartani. Minden rendszer anyagcserét folytat. Minden rendszer anyagcsere egyensúlyának fenntartására törekszik. Minden rendszer rendelkezik tudatminőséggel, amely a rendszer anyagcseréjét szabályozza., A rendszerminőségek anyagcsere szabályozó képessége a közvetlen alrendszerek anyagcsere szabályozására is kiterjed és ez egyfajta kommunikációként is értelmezhető. A rendszerek

közötti kommunikáció, közvetlen anyagcsere-téráramlások által realizálódik, de hangsúlyozandó, hogy ez a kommunikáció az alrendszerek irányában történik, és legfeljebb a második alrendszer szintig terjed, tehát magasabb, vagy alacsonyabb rendszerszintek irányában elhanyagolható mértékű. Mi következik e kijelentésekből? Több minden, például az ember rendszerszintjén létező úgynevezett verbális kommunikáció, sem terjedhet a magasabb rendszerszintek úgynevezett szuperintelligenciái irányában. Léteznek bolygó-, és galaxis szintű szuperintelligenciák is, amelyek képesek meghatározó módon befolyásolni anyagcsere viszonyainkat, de nem képesek egyedileg azonosítani minket és nem mindenhatók, ugyanis minden rendszer egyidejűleg domináns és alárendelt viszonyban létezik. Érzékelhető, ha a mindenhatót és a teremtet keressük, akkor azt a rendszerminőségek között nem fogjuk megtalálni, a teremtet a primer tér környékén történik, de ott sem mindenható jellegű. A „nem mindenható jellegű”, kijelentés durván azt jelenti, hogy a különböző rendszerszintű minőségek dinamikusan változó jelenségek, a struktúra-, és az állapotminőség viszonyának változásához igazodva, amely előre nem meghatározott, vagy elrendeltetett. /A dolgozat logikai következtetése szerint a régmúlt nem áll okozati összefüggésben a jelen és a jövő eseményeivel. E kijelentés első pillantásra elfogadhatatlannak és a tapasztalatokkal összeegyeztethetetlennek tűnik, de nem az, ugyanis a jövőt meghatározó tényezők eseményhalmaza megszámlálhatatlan terjedelmű, így egy tetszőlegesen kiválasztott tényező okozati súlya tart a zérushoz./ A rendszerszintünk feletti szuperintelligenciák időléptéke olyan nagy a mi időléptékünkhöz viszonyítva, hogy képtelenek vagyunk észlelni az ő tényleges rendszerminőségüket. Célszerű hangsúlyozni, egy elvi jelentőségű tény, amely szerint a mi verbális kommunikációs jelkészletünkben nem szerepelnek olyan elemek, amelyekkel a magasabb szuperintelligenciák minősége autentikus módon meghatározható, vagy legalább körvonalazható lenne. Összegezve az előzőket, és lokalizálva esetünkre, egy megrázó kijelentés tehető:

*„nem létezik, és soha nem is létezett olyan ember, aki a teremtető igéjét meghallhatta, vagy megsejthette volna.”*

### A nagy fekete macska ajánlása:

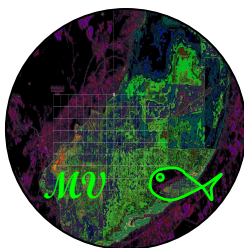


Kismacska, ami született, és ami létezik, az mind mulandó, és előbb, vagy utóbb nyoma vész, ezen ne bánkódj, nézz szembe vele, ilyen a világ, ilyen a lét. A világ gondja nem a te vállad nyomja, erőd kicsi, életed csak egy pillanat, de még a kemény kőszikla is elporlad a lágy idő alatt.

Életed az „itt és most”, de csak akkor, ha megragadod. Hogyan, mi módon teheted? Hát úgy, hogy a lényegét nem a múltban vagy a jövőben, hanem itt és most keresed, a lehetséges utak közül választhatod például a „Tao” ösvényét:

*„A bölcs,  
a szívet kiüríti,  
a gyomrot teletölti,  
a sóvárgást gyengíti,  
a csontot erősíti”*

Alsóörs, 2017. december 21.



[www.I.com](http://www.I.com)



Biztonsági figyelmeztetés: Lehetséges, hogy ez az üzenet mástól származik, az E-mail küldője nem biztosan az, akinek mondja magát! Az E-mail tartalma: „Csomag küldeménye érkezett.” Ez furcsa, mert nem rendeltem semmit! A nyilvántartás szerint rendelt, nézze át a

kamion rakterét és vegye át a csomagját.

Itt csak egy csomag van! A csomagon szerepel az ellenérték átadása átvételkor megjegyzés és a címezés szerint ez valóban az én csomagom. Na látja a mi szállítmányozó cégünk, nem téved. Akkor átveszi? Attól függ mi az ellenérték! Mindössze DNS mintát kell adnia, ami szerepelhet bármilyen hordozón. Na igen de mi ennek a következménye, nem szeretnék úgy járni, mint *Goethe, Faustja*, de úgy sem, mint *Balsac, Raphael de Valentínja* a számbőrrel. Én csak a szállító vagyok, ezzel kapcsolatos megjegyzés nem szerepel a szállítólevélen, az átvétel az átvevő döntése. Rendben, de várjon, amíg kibontom, mert lehet, hogy vissza kell küldenem, ha kellékhányos vagy nem működőképes. Szállító Úr, nézze meg és tanúsítsa, ebben a csomagban nincs semmi! Miért mondja azt, hogy nincs ott semmi? Hát azért, mert nem látom, hogy lenne ott valami. Ember, ember, amit ön rendelt az nem látható, még soha senki sem látta! Nem látom ez biztos, de akkor van ott valami vagy nincs. Ember ne legyen ennyire gyermeketeg, akkor van ott valami, ha azt hiszi, hogy van ott valami, és akkor nincs ott semmi, ha nem hiszi. Ha tanácstalan, akkor töltsse le a [www.I.com](http://www.I.com) portálról a használati utasítást, de figyeljen, mert tömörített formában van, alkalmazza a kicsomagoló programot, és vigyázzon, mert ha nem megfelelő a szellemi

hozzaállása, akkor a képernyő üresnek látszik majd. Ez utóbbi esetben próbálja kitalálni az együttműködés lényegét. Rendszerben gondolta a címzett és a kamion felé fordult, annak reklámfeliratát próbálta emlékezetébe vésni, de az akkor már nem volt ott, eltűnt a szállítóval együtt.

Ez különös, gondolta a címzett, ezen megdöbben és nyomban felébredt, persze a csomag nem volt sehol sem, de a küldemény ettől még ott lehetett valahol, ha a szállító útmutatása szerint úgy hiszi, vagy úgy véli, hogy ott van.

A címzett azon töprengett mi lehet a küldemény? Személyre szóló az, biztos és az ő tudatállapotától függően létezik, vagy nem létezik. Valamiféle szellemi lény lehet? Szellemi lények, repkedő angyalok, lángot fúvó démonok, és más hasonló mágikus, misztikus jelenségek, az új természetszemlélet szerint, önálló struktúra nélkül nem létezhetnek, a címzett ezekben, nem hisz, a létező valóság nem ilyen. A címzett egyáltalán hisz valamiben? A próféták által meghirdetett jelenségekben, képességekben és a csodákban nem, ezek ugyanis nem egyebek, mint primitív elméletek, módosult tudatállapotú halandók, céltételes kinyilatkoztatásai csupán, nem egyeztethetők össze a természet jelenségeivel és működési elvével. A címzett nem hívő és nem ateista, talán inkább úton járó keresgélő, ennek megfelelően nem hisz, inkább sejt. Úgy sejt a létező valóság fő elveit tekintve úgy működik és olyan, mint ahogy azt a SEMMI c. dolgozat vázolja.

Na jó, ha nem az egyszemélyes mindenható, akkor mégis mi érkeztetett a csomagban? Volt ott egyáltalán valami? A címzett úgy véli lehetett ott valami, mégpedig olyan valami, amire esetenként szüksége lehet. Ez a valami nem lehet valamiféle egyszemélyes lámpaszellem sem, mint ahogy azt Aladdin esetében láthattuk, aki képes megjósolni a lottószámokat, vagy ellapátolni a havat, esetleg valamiféle védőernyőt tartani felette, de képes lehet az emlékezet serkentésére, az elveszettnek hitt kulcs helyének megjelenítésére, és így tovább. Ilyen szintű segítőre, ilyen képességekre az agykontroll és más elmegyakorlatok által szert tehetünk ez szinte közismert, de létezhet más összetettebb lehetőség is.

*Juan Matus* aki indián varázsló tanítványainak segített létrehozni úgynevezett virtuális segítő-jótevőt, akitől megfelelő tudatállapotban lehetett kérdezni, vagy akivel a tudatban utazásokat lehetett tenni és megfigyelni bizonyos helyszíneket. *Juan Matus* szerint csak olyan ösvényen szabad elindulni, amelynek szíve van. Melyik útnak van szíve? Ezt a segítő megmondja, ha az úton járó megkérdezi tőle. Egy ilyen útbaigazítás esetenként komoly túlélési faktorként szolgálhat.

A címzett úgy véli, az öreg indián eléggé különös egyéniség, az úgynevezett álmodás eljárásával képes mások tudatában valóságnak látszó képeket megjeleníteni, ennek ellenére a varázstudománya, valamint varázsló mivolta egyáltalán nem ellentétes a természet törvényeivel. Nem irányul mások tudatának összezavarására zsákmányszerzés céljából, mint ahogy az a próféták esetében tapasztalható. Hasonló képességekkel a tibeti lámák is rendelkeznek,

sőt az indiai jogik trükkös kötélre-mászós produkciói is hasonló elvet követve keltenek valós látványt a nézőközönség körében.

A címzett úgy véli, az egyszerű halandó számos útelágazással találkozik nap, mint nap, és jól jöhet az útbaigazítás, ezért úgy dönt az üresen érkező csomag tartalmát, nem küldi vissza a feladónak, inkább hasznosítja azt. Elképzelhető az is, hogy az álombeli csomag csak egy jelzés arra nézve, hogy a meglévő képességeit fejlessze és hasznosítsa.

A címzett hallott már valami keveset az úgynevezett reaktív és az úgynevezett operatív idegrendszeréről, ennek tudatában úgy véli, a jaki indián varázsló által kreált segítő azonos lehet a reaktív idegrendszer valamiféle működésével, a hozzá intézett kérdés pedig az operatív-, és a reaktív idegrendszer tudati leképezései közötti párbeszéddel. Ezek szerint ebbe az irányba vezethet a hasznosítás ösvénye.

A kis sötét kabátos racka, nagy fűszakértő hírében áll és azon töpreng, vajon misztikus csomagküldés történt, vagy teljesen szokványos, az úgynevezett WEB áruházak, gyakorlatához igazodó? A kis racka úgy véli a misztikus történetek nem misztikusak, mindössze a szutykos lelkek elmehomályosító megnyilvánulásai. Az igazi misztikum a létezés maga, amely a tudat hatókörén kívül esik, ezért a hozzáférés gyakorlatilag és elméletileg is kizárt.

Komolytalannak tekinthetők a magukat kiválasztottnak gondoló, módosult tudatállapotú kinyilatkoztatók gyermeketeg víziói, ugyanakkor a fraktál ön hasonlóság elvét alkalmazva kialakíthatunk valamiféle közelítő elképzeléseket a létező valóság valódi arcával kapcsolatban.

Egy kismacska kérdése a nagymacskához: macskabátyó, mire gondolhat a kis racka? Hát ezt tőle kellene megkérdezni öcskös, de egy lehetséges válaszadás érdekében nézzük a tényeket, és folytassunk kísérletet egy fénymásoló géppel. Vegyünk egy A4 formátumú képet és készítsünk másolatot, majd a másolatról újabb másolatot és így tovább. Egy ideig a képek még hasonlítanak az eredetire, de egy idő után már a másolási hibák dominálnak és az eredeti kép nem ismerhető fel. E folyamat osztály szinten hasonló a rendszerfejlődés folyamatára, már ami a különböző rendszerszintű minőségek, és a másolt képek egymás közötti viszonyát illeti. A mi rendszerszintünkön létező jelenségek alapján nem következtethetünk az elemi rendszerek környezetében létező jelenségekre, hiszen az algoritmusok ismétlődő működései során módosult változatok jönnek létre, ugyanakkor a fraktál ön hasonlóság elve alkalmazható. Vajon milyen hasonlóságok létezhetnek a különféle rendszerszintek minőségei viszonylatában?

A kis racka hallott már az elemi aszimmetria jelenségéről, amely az elemi rendszerszint jellemzője és logikai úton közelíthető, továbbá a rendszerfejlődés feltételeként definiálható. Az elemi aszimmetria a következő gondolati ösvényen közelíthető: az elemi rendszerminőségek alsó szélsőértékek, tovább már nem oszthatók, bomlásra képtelenek, csak külső minőséggel rendelkeznek, ezért ha közöttük valamilyen viszony létrejöhet, az csak és kizárólag építő jelegű

lehet. Az építkező jellegű együttműködés csak akkor létezhet, ha az együttműködők mozgásának rotáció vektora azonos irányba mutat, ez pedig csak és kizárólag jobbkezes rotáció vektorok esetében teljesülhet.

*/Macska bátyó! Mi ez a rotáció vektor? Ne foglalkozz vele öcskös, persze ha a megértés ösvényére szeretnél lépni, ezt jelentős munkaráfordítással megteheted, tekintsd át a Semmi 4 dolgozatrészt. /*

Az elemi aszimmetria az elemi szint jellemzője, a rendszerfejlődés kiváltója, két aspektusa említhető, egyik a bomlásra képtelenség, azaz az építkezés irányú együttműködés lehetősége, a másik az úgynevezett jobbkezes rendszer minőségek megjelenése.

A kis racka úgy véli a fűszálak inkább szimmetrikus jelenségek, mint ahogy a rackák is, a többi élőlényhez hasonlóan, bár az ő szarva tükörszimmetrikus csavarodású, viszont hallott már arról, hogy a csigák háza domináns módon jobbkezes csavarodású, ugyanakkor bizonyos földtörténeti korokban léteztek balkezes csigaházak is. A kis racka megérzése szerint például a szimmetriák ösvényén, juthatunk közelebb a távolabbi rendszerminőségek tartalmi lényegéhez. A csigaházak csavarodása persze nem vezethető vissza az elemi szintek jobbkezes viszonyaira, ugyanis a hozzáértők szerint ez túlélési faktor. Például egyes kígyók, anatómiai sajátosságaik miatt az egyik irányba csavarodó házú csigákat nagyobb eséllyel képesek elkapni, mint a másik irányban csavarodó házú csigákat, ez pedig a csigák egyfajta evolúciós kiválasztódásához vezet. Összegezve, a ragadozók valamilyen aszimmetrikus, számukra előnyös viselkedésére, a zsákmányállatok ellentétes hatású aszimmetria kifejlesztésével válaszolnak, ugyanis ha nem ezt tennék, akkor egyszerűen kipusztulnának a ragadozókkal együtt. Érzékelhető a létezés feltételezi a folyamatos változást. A rendszerfejlődés során az elemi aszimmetria különféle változatokban jelenik meg, és öröklődik át, ez teszi lehetővé a további fejlődést, ugyanakkor a rendszerminőségek már képesek bomlásra, a fejlődés, építkezés és bontó jellegűvé válik, e kétirányú lehetőség megjelenése eredményeként megjelenik a szimmetria. A rendszerfejlődés során fejlődik, valamint átöröklődik a szimmetria és az aszimmetria is. Ezek szerint a fejlődés csúcsát jelentő, minden létezőt magába foglaló „Nagy Egész” abszolút szimmetrikus? Nem! A rendszerfejlődés két aszimmetria között zajlik, ugyanis a „Nagy Egész” további építkező jellegű együttműködésre már nem képes, ezért, ha vele valami történik az csak a bomlás irányába, mutathat. Belátható a rendszerfejlődés az elemi aszimmetria irányából a „Nagy Egész” aszimmetriája irányába történik, az építkező-, és a bontó folyamatok közötti átmenetokről van szó, e folyamatnak valahol */a természet fraktál közép rendszerszintjei környékén/* létezhet egyfajta nyeregpontja. E nyeregpont környékén lehet a szimmetriajelenségek maximuma. A szimmetria jelenségével jelentős terjedelmű szakirodalom foglalkozik, ez azonban a háromdimenziós valós térre lokalizált szemléletet tükröz. A létező valóság a háromdimenziós valós térben jelenik meg számunkra, de a

sokdimenziós virtuális fraktál térben létezik, ezért érdemi közelítés esetén a szimmetria viszonyokat is e térre lokalizált módon kell szemlélnünk.

A kis racka úgy véli nem érdemes a csigaházak bonyolult, spirál görbéket követő jelenségeivel foglalkoznia inkább egy, egyszerűbb jelenségen kezd töprengeni.

Még sosem legelt katedrális környékén, pedig ott zöldebb lehet a fű a háromdimenziós valós térben szemlélődők számára. A katedrálisok vagy más szóhasználatnál élve a dómok */kupolával fedett egyházmegyei főtemplomok/* igazi építészeti műrekek, amelyek a háromdimenziós valós térben törnek az ég felé lenyűgöző köcsipkéikkel. E különleges szakrális építmények szellemi lényegét talán Makovec és Gaudi volt képes leginkább megragadni, műveik ezért váltanak ki olyan egyedi és különleges hatást.

A kis racka, legelészés közben, a katedrálisok emberi környezetre lokalizált jelenségén kezd elmélkedni. A katedrálisok, építészeti szempontból domináns módon szimmetrikus jelenségek, de vajon szakrális szempontból is ilyenek? A kis racka úgy véli, a katedrálisok szokványos arca a művészetekben és a különféle irodalmi alkotásokban széleskörűen tükröződik vissza, de ez az arc a háromdimenziós valós térre lokalizált. Felmerülhet a kérdés milyen a katedrálisok valódi arca, amely a sokdimenziós virtuális fraktál térben jelenik meg? A tanultakat tudók számára ez a kérdés, nyugtalanító és bosszantó, de a nem tudás ösvényén keresgélők számára ez a kérdés az ismeretlen valóság irányába vezető ösvény kezdetét jelenti. Merre vezethet ez az ösvény?

Az új természetszemlélet szerint, a létező valóság jelenségei egyetlen természet fraktál alakzatba rendezhetők. A természet fraktál minőségei, egymástól lineáris értelemben független rendszerszinteken helyezkednek el, amelyek egyidejűleg dimenzió szintekként is szemlélhetők, a rendszerszinteken a szélsőértékek lineáris kombinációiként képzett, egymástól csak tört dimenzióértékekben különböző minőségek léteznek. Ha ezt a szemléletet a katedrálisok jelenségére lokalizáljuk, akkor kijelenthető:

- o Katedrális jellegű rendszerminőségek több rendszerszinten is létezhetnek.
- o Rendszerszintenként a katedrálisok lineáris kombinációi létezhetnek.

Ha a sokdimenziós virtuális fraktál térre szeretnénk lokalizálni a katedrálisok rendszerminőségét, akkor nyilvánvalóan a szokványos definíció helyett valamiféle osztály szintű definíciót kellene felismernünk. A jelenlegi elképzelés szerint a katedrálisok vagy más szóhasználatnál élve a dómok, kupolával fedett egyházmegyei főtemplomok, ahol a püspök trónja található. E szerint a katedrálisok a vallási vezetői hierarchia kiemelt objektumai, egyben hitéleti központok is. A „*vallás fraktál*” dolgozatrész elképzelése szerint az osztály szintű vallásdefiníció a következő: „*A vallás olyan csoportszintű tudatminőség, amely a saját-, vagy idegen csoport túlélési esélyének növelésére irányul.*” A sokdimenziós virtuális fraktál térhez illeszkedő katedrális definíció lehet például: „*a túlélés befolyásolására irányuló csoportszintű tudat, kialakítására és fenntartására szolgáló objektum.*” Ha az osztályszintű definíció alapján

keressük a különböző minőségátmenetek szélsőértékeit, akkor megjelenhetnek a virtuális fraktál tér katedrálisai, amelyek természetes módon fraktál viselkedést tanúsítanak.

- ◆ **Különféle rendszerszintű katedrálisok:** A vallásdefiníció szerint értelmezett vallások létezhetnek a különféle rendszerszinteken, például az állat-, és rovarvilág különféle képviselőinél is, a vallásminőségekhez pedig kapcsolhatók valamiféle katedrális minőségek is. A kérdéskör részletes, érdemi feltárása helyett említsünk néhány szemléletalkotó példát:
  - ⊕ **Termeszvárak:** Belátható a természetvárak külsőre is hordoznak valamiféle szakrális üzenetet és funkció tekintetében is, illeszkednek az osztályszintű katedrális definícióhoz.
  - ⊕ **A földi kutyák járatai:** némi kis képzelőerővel és definíció ellenőrzéssel belátható a földikutyák járatrendszere szemlélhető a földikutyák katedrálisaként.
  - ⊕ **Denevérbarlangok:** Ismeretesek olyan barlangok, amelyekben több millió egyedszámú denevérközösség él. E helyek is tekinthetők sajátos katedrálisoknak, hiszen a definíció szükséges feltételei teljesülnek.
  - ⊕ **Mélytengeri füstölők:** ismeretesek a különös élőközösségek, amelyek a vulkáni működéshez, a melegvízhez és a kén tartalmú vegyületek kiáramlásához kapcsolódnak. A különös kürtők hasonlítanak a természetvárakhoz. Ezekben, a katedrálisokban, a baktériumok képviselik a tápláléklánc alsó szintjét, és jelen vannak magasabb rendszerszintű élőlények is, ezért ezek a jelenségek több rendszerszinthez is kapcsolhatók.
- ◆ **Katedrálisok és lineáris kombinációk:** A természet fraktál rendszerszintjein, a szélsőértéket képviselő rendszerminőségek lineáris kombinációi léteznek, vajon milyen szélsőértékek létezhetnek az ember rendszerszintjén létező katedrálisok jelenségénél? Belátható a katedrálisok mérete szélsőértékek között változhat, de most mi vizsgáljuk inkább a semmi és a valami arányát, valamint a szakrális komponens kérdését.
  - ⊕ **Semmi és a valami aránya:** Vizsgáljuk a szakrális építmények szerkezetét a bennük található üregtérfogatok szempontjából. A legtömörebb ilyen építmények a piramisok, amelyekbe nem hatol be a külső fény, alig van üregtérfogatuk, viszont van kémlelőnyílásuk, amelyek egyes csillagok irányába mutatnak, egyértelmű kapcsolatuk van az égi világgal, a kozmosszal, ők valószínűsíthetően egyfajta szélsőértékek. Az általunk ismert katedrálisok relatív kevés szilárd építőanyagból nagy belső tereket hoznak létre, amelybe áramlik a külső világosság, az égi fény. Vajon a legkarcsúbb, leginkább csipkézett katedrális szélsőérték lehet? Belátható, hogy ő csak lineáris kombináció, de nem szélsőérték. Mi lehet a semmi felhasználásával készült szélsőérték? Gondoljunk a katedrális definícióra és belátjuk, a Csíksomlyói Búcsú közel negyvenötezer hívót képes befogadni, ez egy „a

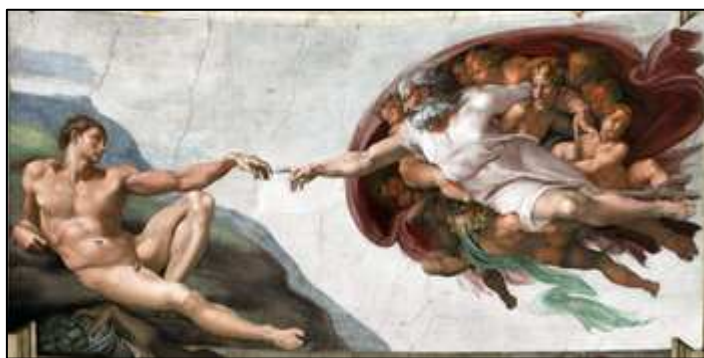
*túlélés befolyásolására irányuló csoportszintű tudat, kialakítására és fenntartására szolgáló objektum.”, azaz egy különös katedrális, amelynek nincs szilárd építménye, más aspektusból szemlélve ez egy égisz-erő katedrális. A Csíksomlyói Katedrális lehet egy valódi, és valóban különös szélsőérték.*

✚ **A szakrális komponens aránya:** A tanultakat tudók, háromdimenziós valós térre lokalizált elképzelése szerint a katedrálisok egyben a szakrális centrumok szerepét is betöltik, gondoljunk csak Salamon templomára, a szentek-szentjére, a hívők előtt elzárt belső szentélyekre. A szélsőértéket e jelenségek között talán a Lalibela egyik kőtemplomában őrzött ereklye képviselheti, amelyet sem a hívek, sem a papok nem láthatnak, mindössze egyetlen szerzetes közelítheti meg. A szakrális centrumokkal kapcsolatos képet kicsit cizellálja a püspök trónja. Ahol trón van ott hatalom, adó és pénz van. Ahol a pénz van, ott van mammon szelleme is, ami éppen az ellentéte a szakrális minőségnek, ezért e helyek nem lehetnek az isteni szakrális minőség szélsőértéket képviselő centrumai.

A kis rackát meglepték az előző kijelentések, érthető okokból kicsit viszolyog a szakrális dolgoktól. Legelészés közben, arra gondol, inkább legelészik a hegyi legelőkön, a farkasok esetenkénti fenyegető üvöltése mellett, minthogy a szeretettel összeállított húsvéti asztalra kerüljön szakrális eledelként.

Mindamellet a szakrális kérdéskör tovább foglalkoztatja, vajon mi lehet a szakrális fogalom tartalmi lényege? A jelenlegi gyakorlat szerint a „szakrális” szóalak, isteni, természetfeletti tartalmat hordoz. Milyen tartalmat hordozhat e szóalak a sokdimenziós virtuális fraktál térre lokalizáltan?

A kérdés megválaszolása érdekében forduljunk szakértőhöz, szemléljük a



Vatikánban található Sixtus-kápolna mennyezetfreskóját, Michelangelo közismert remekművét, Ádám teremtését. A látvány egyértelmű, a tanultakat tudók láthatják a teremtés lényegét, az isteni érintés, az isteni szikra teszi Ádám testét emberré.

Érzékelhető a teremtés az, ami a szakrális szóalak tartalmi lényegét képviselheti. Sokan látták a festményt, sokan vélekedtek a teremtés lényegéről hasonlóan, hittek és hisznek az isteni érintésben, de egyszer csak jött valaki, aki felkiáltott: hiszen ez a jobb agyfélteke. Mi történt? *Michelangelo* festményének üzenetét hosszú idő után, mindössze egy ember vette észre. A mester félreérthetetlen módon az emberi agy jobb féltekéjeként festette meg a mindenhatót és környezetét, a jobb agyfélteke tette emberré Ádám testét. Ajaj ez felforgató gondolat, hiszen az isteni érintés nem más, mint az evolúció. A hozzáértők szerint: „a bal agyféltekénk felelős a logikus, racionális, analitikus

*gondolkodásért, a jobb agyfélteke a kreatívabb, képzelőerőt igénylő, holisztikus gondolkodásért. A bal féltekénkkel beszélünk, írunk, olvasunk és számolunk, elemzünk és érvelünk, míg a jobb agyféltekénkkel éljük át az érzelmeket, rajzolunk, hallgatjuk és élvezzük a zenét, látjuk meg az összefüggéseket”. E szerint a jobb agyfélteke kifejlődése evolúciós lépcsőfokot jelentett, ez által emelkedett ki az ember az intelligens, eszközöket használó állatok közül. Ez az isteni érintés lényege, amely nem egy aktus, hanem egy folyamat.*

Az előzők alapján úgy tűnik a szakrális szóalak, sokdimenziós virtuális fraktál térre lokalizált alakjához rendelhető tartalom a teremtés.

Az új természetszemlélet szerint teremtés történik minden egyes rendszer együttműködés-, vagy kölcsönhatás alkalmával, hiszen a kölcsönhatások következtében új magasabb vagy alacsonyabb rendszerminőségek jelennek meg. A létező valóság lényege a változás, egyetlen rendszerminőség sem állandó, minden és minden időpillanatban változik ez a létezés szükséges feltétele. Értelmező példaként gondolhatunk az emberi lét folyamatosan változó jellegére, vagy az influenza baktérium törzsek folyamatosan mutálódó sajátosságaira. Minden rendszerminőség folyamatosan változik, minden változás kölcsönhatás eredménye és az anyagcsere által valósul meg. Az anyagcsere, fraktál természetű téráramlásokkal azonosítható, és minden rendszerszinten egyidejűleg zajlik, de eltérő ritmusban.

Az előzők alapján kijelenthető a létező valóság egyik legalapvetőbb jelensége a teremtés, amely folyamatosan zajlik a sokdimenziós virtuális fraktál tér minden szektorában és minden rendszerszintjén.

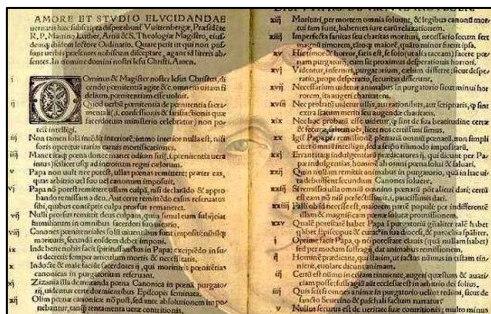
A kis racka erre nem számított, lehet, hogy ezeket, a gondolatokat hozta a szállító az üres dobozban? Ha az üres dobozban valóban ezek a gondolatok voltak, akkor ez a doboz olyan lehetett, mint egy *Pandora* szelence, talán jobb lett volna ki sem nyitni.

A címzett is sokat okosodott, de ahogy elnézi a túlszaporodó-, nyüzsgő-, és mindent felfaló tömeget, az, az érzése támad, mintha az isteni érintés a többséget elkerülte volna. A címzett úgy véli máskor, körültekintőbben kell eljárnia a [www.I.com](http://www.I.com) küldeményeként érkező, üres dobozok kinyitásakor, mert a dobozba zárt, fogva tartott gondolatok, kiszabadulva összezavarhatják az ember elméjét, és nem szeretne úgy járni, mint egy mély meditációba merült úton járó, aki egy idő után nem tudta eldönteni: „Vajon ő álmodja a lepkét, vagy a lepke álmodja őt.”

Alsóörs, 2018. január 14.



## Reformáció és az axiomatikus rendszerelmélet



Ismeretes: Luther Márton 1517. október 31. napján szegezte ki 95 vitatételét wittenbergi vártemplom ajtajára. Az esemény a reformáció kezdetét jelentette és a keresztény világ differenciálódását, a vallás megújulását eredményezte. Hozzáértők szerint a 95 tétel tartalma 97 vagy 100 tételbe is rendezhető, és az elsődleges tartalom mellett a tételek

sorrendje, valamint az egymáshoz fűződő viszonya másodlagos tartalmat is hordoz. Sokan sokfélélt írtak a tételekkel és a protestáns viselkedéssel kapcsolatban, de ezekre ez a kis iromány nem kíván reflektálni.

A protestáns világ az ötszáz éves jubileumot ünnepli, így a tételek ismét a figyelem középpontjába kerültek. Közelítsük őket az axiomatikus rendszerelmélet aspektusából, a logika ösvényén haladva, a nem cselekvés-, önös szándék nélküli fonalát követve.

A közelítés kezdetén megállapítható: a tételek kissé eltérő tartalmat hordoznak a különféle fordításokban, ugyanakkor a fordítók látásmódjától függetlenül, a fordításokban szereplő tartalmak nem alkotnak egymástól lineáris értelemben független halmazt. */Hasonló, vagy az előzőkből következő, tartami elemek szerepelnek több tételben is./* Ha a tételek tartalma nem alkot, lineáris értelemben egymástól független halmazt, akkor ők lineáris kombinációk, hasonlóak, mint a természet fraktál rendszerszintjein található rendszerminőségek. A rendszerminőségek szélsőértékek lineáris kombinációiként azonosíthatók. Kérdésként merülhet fel, milyen szélsőértékekből képezhetők Luther Márton vitatézisei? A nem ateista, nem hívő elkövető, a kérdés autentikus megválaszolására nem vállalkozik, de felmutat egy válaszlehetőséget. Az elkövető sekélyes ismereteken alapuló elképzelése szerint, a tételek három egymástól lineáris értelemben független kijelentés lineáris kombinációiként képezhetők. A szélsőértékeknek tekinthető kijelentések egy lehetséges alakja például a következő:

- ◆ Isten és ember nem azonos rendszerszintű minőségek. Ember nem viselkedhet istenként, isten nem viselkedhet emberként.
- ◆ Ember és ember közötti viszonyban, a zsákmányszerzés céljából folytatott megfélemlítés bűn.
- ◆ Bűnbocsánat nem nyerhető el pénzbeli megváltással. A bűnbocsánat nem forgalomképes, a forgalmazásban való mindennemű részvétel bűn.

A reformáció szóalak hitújítás, visszatérés az eredetihez tartalmat hordoz, amellyel közel ellentétes tartalmú az ortodox kifejezés. E kifejezések tartalma nem csak egyetlen esetre, lokalizálható, az értelmezés kiterjeszthető tetszőleges

vallások hasonló tartalmú eseményeire is. Ahol ortodoxia létezik ott, e módon, az eredetit különböztetik meg a reformálttól. Most szemléljük a reformáció jelenségét a vallások teljes halmazára lokalizáltan. Pillantsunk a statisztikára és szemléljük a föld lakosainak vallások szerinti megoszlását.

| A föld lakosainak vallások szerinti megoszlása /%/ |      |
|----------------------------------------------------|------|
| Keresztény                                         | 32   |
| Muzulmán                                           | 23   |
| Hindu                                              | 15   |
| Buddhista                                          | 7    |
| Zsidó                                              | 0,2  |
| Különféle törzsi, benszülött ..                    | 6    |
| Egyéb vallások /szik, bön, sinto, tao.../          | 1    |
| Vallásokhoz nem tartozó hívők és nem hívők         | 15,8 |

Felmerülhet a kérdés, mely vallásokban létezik az ortodoxia és a reformáció? Tudomásunk szerint az ortodoxia és a reformáció jelensége, jellemző módon, három, egy töről fakadó, vallást érintenek. Ezek a zsidó-, a keresztény-, és a muzulmán vallások. /A buddhista

*filozófiának is létezik több, a nirvánához vezető ösvénye, amelyek azonban nem tagadják egymást, más vallások is változnak az időben természetes módon, de e jelenségek nem tekinthetők tipikus reformációnak, ugyanis a gyakorlat szerint a reformáció mindig valamilyen konfliktus helyzethez kapcsolódik és ellentmondás tartalmú. /*

Tulajdonképpen a keresztény és a muzulmán vallások a zsidó vallás reformált változataiként azonosíthatók. Tekintsük át vázlatosan, e sajátos vallás mutáció, reformációként értelmezett folyamatát:

- ◆ Az írás szerint, ahogy Mózes kihúzta a lábát a közösségből /*felment a hegyre*/, a választott nép azonnal az aranyborjú előtt borult le a Mózes által kinyilvánított vallás tanaival nem összeegyeztethető módon. /*Jézus szavai: egy szolga sem szolgálhat két Úrnak! Nem szolgálhattok Istennek és a Mammonnak!*"/ Mózes válaszul, indulattól vezérelve, összetörte az isten által írt kötőablakat, majd megnyugodván, a helyzethez igazodó „közösség reformációt” indított, a kard élének segítségével erősítve a hitet. /*Egyesek gondolhatnak a hitet erősítő tizedelésekre, vagy a Kóré vezette lázadók kiirtására..*/
- ◆ Jött Jézus, mint megváltó, és mit látott a templomban? Ő is dühbe gurult és felforgatta a pénzváltók asztalait, majd személyes példával és kinyilvánított tanokkal próbálta megreformálni a zsidó vallást, így jött létre a keresztény vallás, amelyen hamarosan a „mammon mutáció” jelei mutatkoztak.
- ◆ A korai keresztények papsága vadászta a gazdag hívőjelölteket, akiket meggyőztek, arról, hogy a teve könnyebben juthat át a tű fokán, mint ahogy a gazdag a mennyek országába kerülhet. A megtérés a vagyon egyházi kézre történő felajánlásával történhetett, és erre nagy szükség volt, mert a megváltó szerint a végítélet gyorsan közeledik. Sajnos egyes megtérteknek nem felelt meg a magasztos szegényélet, ezért szerették volna legalább vagyonuk egy részét visszakapni, de e helyett nyilvános dorgálást kaptak, az egyik evangéliumi példázat szerint..

- ◆ Jött Konstantin, győzött a kereszt jegyében és államvallássá tette a kereszténységet, alaposan megreformálva, és eredeti szakrális tartalmától megfosztva azt. Ez a kereszténység már nem az a kereszténység! */Konstantin anyja, Szent Heléna mély hittől vezérelve lelte meg az ereklyetelepítők által elrejtett eredeti, csodatévő, szent tárgyakat.. /*
- ◆ Jött a bazilikaépítés, amely nem a pápa mérhetetlen vagyonából történt, hanem a hívek adományaiból, amikor ez is kevés volt akkor jöttek a pénzért vásárolható búcsúcédulák, és még ez sem volt elég ezért a pápa pénzért eladta a cédulák árusítási jogát. Isten kiárusításánál segédkezett az utálatnak örvendő svájci uzsorás bankár család is. Újra meg újra a megtévesztés és a zsákmányszerzés, ezt nem hagyhatta szó nélkül a makulátlan lelkiületű Luther Márton.
- ◆ Egyesek szerint a mammoni degeneráció napjainkban ismét jelen van, újabb reformációra lenne szükség. A pápa aggódik a muzulmán menekültek miatt, de imádkozáson kívül semmit sem tesz az üldözött keresztényekért. Normális ez? Az elődök minimum keresztes hadjárattal válaszoltak volna.
- ◆ Időközben jött Mohamed, akit bosszantott az írás kisajátítása és a kirekesztés, ezért a régi hitet alaposan megreformálta, a hódító és despota törzsi igényekhez igazítva azt. Mohamed úgy vélte a keresztények erőszakosak, a zsidók meg gonoszak, a muzulmánok az igazhitűek, akiknek a kard egyfajta szent térítő eszköz.
- ◆ Mohamed halála után nem maradt fiú örökös ezért vita alakult ki a hatalom öröklés tekintetében. Ki legyen a főnök */a kalifa/* az após vagy a vő? Ebből erednek a „reformok”, az iszlám két ágra szakadása, az ellenségeskedések, és az ezt követő ismétlődő összeütközések.
- ◆ A legújabb hírek szerint a szaudi trónörökös koronaherceg: *„nem akar eltölteni újabb harminc évet a szélsőséges ideológiákhoz alkalmazkodva”* A kijelentés reformáció tartalmú, ugyanakkor a herceg kegyvesztetté válását eredményezte. */Az unokaöcs helyett, mégis csak a fiú öröklő majd a trónt.. /*

Ez lenne a reformáció sorozata? Nem sorozatról van szó, hiszen elágazik, mutálódik, sokasodik, ez pedig fraktál természetet sejtet, ugyanakkor mindig jelen van az Isten és Mammon által képviselt értékellentét, a reformáció kiváltó oka domináns módon a megtévesztés, a harácsolás, a zsákmányszerzés. Most szemléljünk néhány további reformáció-mutációt:

- ⊕ A mormonok egyfajta trükkös keresztény mutánsok, köszönik szépen, megvannak a tíz százalékkal és az országuk behálózásával, de a világméretű terjeszkedésben a szorgalom ellenére sem sikeresek, viszont mindenkit megtérnek környezetükben, aki mormon.
- ⊕ A kis „biznisz szekták” is mutánsok, találnak elég balekot ahhoz, hogy az önkinevezett egyházfők buzgó élete zavartalan lehessen. A szektavezérek

képesek isten hangját meghallani, ők mindig tudják mi a jó és mi a követendő, továbbá azt is, hogy a tagoknak mikor mit kell tenniük. Sajnos, sajnos a többi egyházak tévúton járnak, amiért majd jól megbűnhődnek.

- ✚ Az igazi harcos mutáns a szcientológia, ők egyháznak mondják magukat, szükség esetén, máskor másnak. Igazi tudományos fosztogatók, eszköztárukban nem csak a rábeszélés, az agymosás, hanem a zsarolás, és a megfélemlítés is szerepel. A gyóntatás intézményét csúcsra fejlesztették, az információ segítségével vagyonuk és befolyásuk folyamatosan növekszik, annak ellenére, hogy több államból már kitiltották őket. Nem veszélytelen az arcátlan harácsolás, ezért a vezetők nemzetközi vizeken úszkáló hajókról irányítanak. Nem létezhetnének, ha a rejtőzködő háttér pénzhatalom nem engedné, ez bizony valamiféle összefonódást sejtet. Mammon követők ők, ehhez kétség sem férhet.

Összegezve: miről is szól a reformáció? Egyrészt *a hatalom-, és zsákmányszerzést, megelégedő öklét rázó megtévesztett szegénységről*, másrészt *a lehetőséget kereső zsákmányszerzők kreatív próbálkozásairól*.

Egy kis róka vélekedése:

„A szörnyeteg fejét kell levágni, nem pedig a farkát bökdösni”

A kis jegesmedve nem érti az egészet! A természetben - a növények és bizonyos baktériumok kivételével - minden élő élő eszik, és táplálékláncok léteznek, a csúcson mindig zsákmányszerző ragadozók vannak. A tápláléklánc alsó egyedeinél a szeretet fogalom tartalma nem értelmezett, a csúcsragadozók között pedig csak családi és farka környezetre lokalizáltan léteznek. A természet törvénye szerint „*a nagyhal megeszi a kishalat, vagy te eszel, vagy téged esznek*”. A ragadozók nem foglalkoznak a halál utáni létezéssel, a lelki étellel, vagy a különféle táplálék helyettesítő ígéretekkel, ők mindössze enni szeretnének, és akkor, amikor éhesek. Úgy tűnik, e viszonyok, hosszú évmilliókon keresztül nem szorulnak reformációra. Miért nem?

Valószínűsíthetően, azért mert illeszkednek a természethez. A természethez nem illeszkedő elképzelések szorulnak reformációra, és ha, az illeszkedés ezután sem biztosított, akkor újabb és újabb reformációra, vagy..

Egy kis rágcsáló nem érti mi ez a „vagy”. A „vagy” az időbeli változások fejlődésére utalhat. A vallással és a reformációval kapcsolatos konkrét viszonyok is keletkeznek és megszűnnek, hiszen ők is rendszerminőségek. A természet fraktál részeként léteznek osztály szinten időtlen jelenségek is, mint például a szám fraktál vagy az élet fraktál. Felmerülhet a kérdés a vallással és a reformációval kapcsolatos jelenségek időhöz kötött vagy időtlen jellegűek-e? A jelenség megértéséhez célszerű lenne a vallások fejlődését, a lehetséges változások eseményhalmazát áttekinteni, és a fogalmak értékészletét a természet fraktál más rendszerszintjeire is kiterjeszteni, de ehhez már az axiomatikus rendszerelmélet mellett segítségül kell hívnunk a virtuális fraktál térelmélet megállapításait és a rendszerfejlődés univerzális elvét is.



## Figyelmeztető jel

/Riport-részlet/

Dr. Prof. Deb. Habil!

Globális szakértőként kérdezzük véleményét a „mén-gén-vég” fejlődés sarkalatos kérdéseiről, tekintettel a napjainkban zajló „*permanens, globális, molesztálás*” nyugtalanító jelenségeire.

Nos igen, a „*pipitér-lé*”, fogyasztás szokványos esetekben nem eredményezheti a „*globális kannibál-parazita*” vonások megjelenését, még elvi alapon folytatott beltenyésztés esetén sem.

A „*himbalizmus*” jelensége a tudati-, és a szellemi táplálkozási korlátok hiányára, röviden a gátlástalanságra vezethető vissza. Egyes ragadozó halak esetében tipikus a jelenség, amely nem a tápláléksűrűséggel, hanem a genetikával hozható összefüggésbe. A genetika, a sejtszinten rögzülő, áthagyományozott szokásokkal, vagy általánosabb szinten fogalmazva az ideológiai gyökerekkel hozható összefüggésbe. /*Profán példával élve:.. egy kalóz által alapított uralkodói ház esetén, az úgynevezett kalóz gének, megközelítően háromszáz éves uralkodás után uralkodói génekké fejlődnek a génszakértők szerint.*/ E folyamat fordított módon is bekövetkezhet, szakmai körökben ez a „mén-gén-vég” effektusként ismert jelenség, vagy egyszerűen szólva ez a géndegenerálódás jelensége, amelynek tipikus külső jelei is észlelhetők. Valószínűsíthetően e külső jelek téveszthették meg *Cesare Lombrozót*, közismert stigma elméletének kidolgozásakor.

A degenerálódás a parazita lét-, a beltenyészethez vezető faji elkülönülés-, és az ebből fakadó kettősmérce következménye. A *himbalisták*, ha zsákmányszerzésről van szó, nem ismernek se istent, se embert, de még rokont sem. A parazita lét csoportokra és kiscsoportokra tagolható, differenciált formában láncolatszerű, autentikus kifejezéssel élve fraktál jelenség. E bonyolult többszintű jelenség gyakran csak láncolatszerű formákat ölt, ezért jelennek meg a paraziták parazitáinak parazitái, stb. Más környezetre lokalizáltan hasonló jelentéstartalmat hordoz a megbízható, még megbízhatóbb, továbbá a különösen megbízható, valamint, a szomszéd, a vadásztárs a sógor, a testvér minőségsorozat is, ami szigorúan piramisszerű struktúrába rendezett.

A parazita lét egy idő után beépül a genetikai alapokba. E jelenség relatív aspektusát célszerű kiemelni, a parazita nem parazitaként él, ő csak létezik, hite szerint a gazdalény az ő számára teremtetett, viszont ez a létezés a gazdalény szempontjából nem kívánatos, pusztítandó, kártékony jellegű. A lokális jellegű parazita lét diszkrét formái, még a kellemetlen vonások ellenére is általában elviselhetők, viszont ha a paraziták szövetkeznek, és terjeszkednek, ez már a parazitákat a gazdalények szempontjából elviselhetetlenül kártékonyá teszi. Ezért kell a parazita szövetséget titkolni, mert ha a gazdalény vakarózni kezd!? Példaként a sáskajárás jelenségére és mindent felfaló pusztítására lehet gondolni, persze a közelmúlt eseményeiben is fellelhetők autentikus példák, Európa-, és

világszerte tapasztalható, az „igazi demokrácia” szigorúan szervezett, és kifejezetten orcátlan nyomulása. Az igazi demokratáktól távol ál a demokrácia, ők ugyanis egymást juttatják vezető pozícióba és nem a választók akaratából, kerülnek oda.

*/Globális jótevőtők szerint ott van igazi demokrácia, ahol az általa támogatottak kerülnek hatalmi pozícióba. Sejthetitek nem ő a piramis csúcsa, őt is, támogatják valakik! Előbb utóbb a rejtőzködő szervezett magántőke is arcot ölt majd, ez lesz a vég kezdete!/*

Dr. Prof. Deb. Habil konkrétan akkor miről van szó? Nos igen, a vándor hangyák dúcidegrendszerrel rendelkeznek, így differenciált viselkedés helyett, totális reflexválaszokat adnak minden külső mechanikai jelzésre, ezért a királynő illatanyagokkal beszélget velük így megértik a közlés lényegét. Hasonló közlés értékű lehet a következő kérdéscsoport: Ha például néhány relatív diszkrét egyedcsoport, magokat kap meg földet, akkor mit tesznek? Széthintik a magokat és táplálkoznak a termésből ez ugye triviális. Ha egy relatív diszkrét egyedcsoport a magvetők környezetében, kultikus építményt kap és ideológiát, akkor mit tesz? Mást nem tehet, azt veti, amije van, és oda veti, ahova vetheti, konkrétan szétszórja az ideológiát a magvetők tudatába, mint egyfajta sajátos magvakat és kénytelen e különös magvak termését fogyasztani, ami közvetlen formában nem fogyasztható, ezért kell a valódi magokat valamilyen trükkös módon megszerezni azoktól, akik azt termelik. A magszerzési módszerek az idők folyamán fejlődnek, színesednek és az egyes elemek egyfajta hierarchikus sorozatba rendezhetők. Ha az étvágy meghaladja a termést, akkor az ideológia magvetői, kénytelenek többet vetni, és többet kisajátítani, ehhez pedig több ideológia-magvető szükséges. A több magvető előteremtése a tényleges magvetők bevonásával, szétszórásával valamint átképzésével történhet. A magvetők a szétszóródnak és vetik, amit kapnak, ideológiát és kopasztó módszereket kapnak nem magot, hiszen aki ad annak csak ez van, ezért az ő táplálkozási szokásaik is átalakulnak, de a viszony és a struktúra az egyre erősödik, növekedik, a technológia finomodik, ugyanakkor a ténylegesen fogyasztható magokat mások vetik. Ezek után már az eredetileg magvetők is speciális magokat vetnek és ők is e sajátos termésből élnek, azaz kisajátítják a ténylegesen ehető magokat. A szisztéma az idők folyamán ismétlődhet és a jelenlegihez hasonló soklépcsős viszonyok, alakulhatnak ki, továbbá a táplálkozási szokások génszintűekké válnak.

A példából talán érzékelhető, véges rendszerekben nem fenntartható e lavinaszerűen terebélyesedő kisajátítási folyamat, a „mén-gén-vég” effektus a biztos pusztuláshoz vezet, amely lehet ciklikusan ismétlődő, az újabb vetésforgó így szinte elkerülhetetlen. Van ennek értelme? A „mén-gén-vég” hordozók szempontjából van, ők nem tehetnek mást, folyamatosan kevernek-kavarnak, egyre újabb fosztogató ötletekkel állnak elő és szaporodnak, a gazdalény meg időnként védekezik, de gyakran, mint például a szúnyogok esetében is, csak alkalmatlan gyérítés történik. Jelenleg a rencek nyomulása robbanásszerűen

kiszélesedik, ez történt a világháborúkat megelőző időkben is. */Nomen est omen!/. Erre figyelmeztet a „mén-gén-vég” effektus, ha hajlandók vagyunk észrevenni.*

Dr. Prof. Deb. Habil Ön optimista a jövőt illetően? Nem, én realista vagyok, ha ez így megy tovább, akkor hamarosan eljön ismét a nagy vakarózások ideje, persze a parazitával a gazdalény is kipusztulhat. Más alternatíva nem létezik? De igen, gondoljunk csak a rénszarvasok vándorlására, amely a vérszívók nagy száma miatt történik, ugyanis ők nem viselik el a hideget, így az északi legelőkön az élősködők viselkedése elkerülhető. A jelenkori népvándorlás jelei már mutatkoznak, de itt a paraziták vándorolnak a gazdalények után, nem a gazdalények vándorolnak a hűvös védelembe, ezért várható majd ismét valami világméretű tisztítótűz jellegű célzott „vakarózás”.

Alternatíva ide, opció oda, előbb-utóbb jön valami külső abszolút pusztító, ami nem ideológia, és nem válogat.

*/ A figyelemfelkeltő riport részlet az igazi PICK-PACK társaság pártoló tagságának ajánlásával került közlésre, ugyanakkor a demokratikus-demokraták még nem tiltakoztak, viszont a parazita szövetség igazi civil szervezeteinek szövetsége arra kéri a gazdalényeket, ne nehezítsék meg saját helyzetüket a folyamatos vakarózással./*



### Rítus

A jelenlegi gyakorlat, a rítus szóalakhoz a „meghatározott cselekvési forma” jelentést társítja. Rendszerszemléletű közelítésben a rítus egy algoritmus, amely diszkrét, vagy csoport szintre is lokalizálható, osztály szintű tartalmat hordoz. Napjainkban is különféle rítusok színesítik az emberszabásúak többségének napjait, de a múltban virágzott igazán a rítusszemlélet. Mint minden, a rítusszemlélet is változik, igazodik a viszonyokhoz, és a viszonyok által alakított néplélekhez. Különös néplélekre vall a bibliai Ábrahám esete, vagy Salamon ismert igazságtétele a gyermekkel, de Mózes népfegyelmezési módszerei is hasonlót tükröznek. A nép úgy általában nem értette miért nem szabad lopni, vagy ölni, de azt megértette, ha levágták a kezét, a fejét, vagy felszegezték egy fára, esetleg karóba húzták, vagy kerékbe törték.

A Messiás-várás a zsidó néplélek egyik alapeleme, mondják a hozzáértők. Várták, várták, aztán egy idő után jött is az Esszénusok projekt-szervezésében, de nem az, jött, akire vártak. A „csodák” elkápráztatták a hiszékenyeket, a főpapokat azonban nem, ők ismerték azok eredetét. A főpapok nem akarták

megosztani a hatalmat, egy „*másként gondolkodóval*”, és mivel a szervezés nem volt elég alapos, így a hatalomátvétel elmaradt, helyette jött a hittételek szerinti bírósági eljárás. / *A Messiás jelentése: az Isten által küldött, felkent, aki egy személyben főpap, király és próféta, görög fordításban a Khrisztosz. A próféciák szerint a Messiás, felszabadítja és összegyűjti a zsidókat, majd felépíti a lerombolt templomot, ezzel szemben a keresztény értelmezés szerint a szabadító és megváltó az örök élet ígértét adja azáltal, hogy áldozatával megszabadít az eredendő bűntől. Az eredendő bűnt a tudás megszerzése jelentette, amelynek büntetése a halál. Hogy is történt? A mindenható második próbálkozásra teremtette Évát, aki a bűnök iránt fogékonyabb volt, mint Lilit, - Ádám első párja - akiből démon lett. Csaba testvértől tudjuk, hogy Isten nem teremt selejtet, de sajnos mégis hiba történt, ezt kellett a fiú feláldozásával korrigálni. Ha a mindenható valóban az, akkor az ilyen hibás teremtés-, és barbár korrekciója valóban nem fordulhat elő, ha mégis elő fordult, akkor az, a vad és kegyetlen ember tudatának terméke lehet.*

*Rendszerszemléletű közelítés szerint a halál okozója nem az eredendő bűn, a tudás megszerzése, hanem az evés, az anyagcsere. Ami létezik az, rendszerminőségként létezik, és az mind anyagcserét folytat, ami anyagcserét folytat az nem lehet örökéletű, ezen az ember nem változtathat, ez univerzum szintű jelenség a létezés feltétele.*

*Az eredendő bűn elképzelése megkérdőjelezi a mindenható mindentudását, a korrekció alkalmatlansága pedig a mindenhatóságot is, ezért itt ismét csak a gyarló ember tudata érhető tetten. Van itt még valami, ami szót érdemel. A zsidó ember ott és akkor akart szabadon, gazdagságban élni, nem nyűgözte le a megváltás, az evilági élet helyett a túlvilági örökélet ígérete./*

Térjünk vissza az eredeti mondandóhoz. A passió egyik kiemelkedő eseménye az „*utolsó vacsora*” elnevezéssel vált ismertté. A tényleges eseményekről nem áll rendelkezésre korrekt leírás. Az eseményeket, évek múlva, az evangélisták rögzítették emlékezetük és józan belátásuk szerint. A leírások a részleteket tekintve eltérők, de a lényeg, az, közös.

A megváltó, - aki a mindenható fiaként, vele egyenrangúként, a szent lélek hordozójaként, és királyként jelent meg - más volt, mint amit az írások megjövendöltek, nem összegyűjtötte a népet, inkább megosztotta. /*Nem azért jöttem, hogy békét hozzak, hanem kardot. Azért jöttem, hogy szembe állítsam az embert apjával, a lányt anyjával és a menyét anyósával: saját háza népe lesz az ember ellensége. Aki jobban szereti apját vagy anyját, mint engem, nem méltó hozzám. /*

A megváltó tanítása a fent álló társadalmi berendezkedés egészét támadta, ezáltal léte veszélyeztette a papi hierarchia hatalmát is, ezért a vallási előírásokra hivatkozva, hamis prófétaként perbe fogták. Az önjelölt messiás ezt előre látta, ezért az utolsó vacsorán egy rítus bevezetésével búcsúzott tanítványaitól és az élettől is, ugyanakkor e rítus a vallásalapítást is szolgálta. Megközelítően ez történt:

*Jézus az utolsó vacsorán a kenyeret kezébe vette, megáldotta, és e szavakkal nyújtotta tanítványainak: „Vegyétek és egyétek, mert ez az én testem.” Hasonlóképp a kelyhet e szavakkal nyújtotta nekik: „Vegyétek és igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem kelyhe.”*

A rítus szerint: az Oltáriszentség (Eucharisztia) kenyér és bor formájában, Krisztus teste és vére jelen van, amelyből az úrvacsorák alkalmából a hívek fogyasztanak, így emlékeznek az önmagát feláldozó megváltóra, szimbolikus módon egyesülve szellemével, részesülve a szent lélekből.

Profán megközelítésben, az ember többé-kevésbé, önmaga is istenné fejlődhet az istenség szent lelkének szimbolikus elfogyasztásával, így ő is a mennybe juthat elnyerve az örök életet.

Egy laikus testvér borzongva, különös rítusként tekint az úrvacsorára, emlékezete szerint az emberek testéből-, és véréből fogyasztókat megbélyegző jelzőkkel illetik.

Egy tanult testvér úgy véli e rítus csak emlékeztető, szimbolikus jellegű, a szent lélek átvételéről van szó. A laikus testvér úgy véli, akkor a jelzők is szimbolikusak, de szimbolikus módon is megbélyegzők. Napjainkban is vannak emberáldozatok, de ők általában felrobbannak, és nem eszik meg őket. Más vallások hívői nem eszik meg isteneiket, inkább táplálják őket, sőt elfogyasztás előtt ételeiket felajánlják nekik. Egyes szakértők szerint az ember az étel elfogyasztásával saját halálát eszi, nem pedig az örök életet.

Egy másik laikus testvér az imád ige jelentéstartalmán morfondírozik. A hozzáértők szerint az imád ige jelentéstartalma: *Istenként tisztel, istenként ismer el, legfőbb hatalomnak tekint, és magát alárendeli.*

A laikus testvér nem érti, miért nem a mindenhatót kell imádni, vagy a szent lelket, miért a csodatévőt, az önmagát feláldozó embert kell folyamatosan dicsérni-, és az őt, helyettesítő ostyát imádni. A laikus testvér úgy véli nem isteni szintű, generális megváltó hatású áldozat bemutatására került sor, az isteni komponens hiányzott, hiszen – mint tudjuk – az isteni atya elhagyta a fiút a keresztre feszítéskor, ha ott lett volna, nyilván nem kerülhetett volna sor ilyen barbár cselekedetre, gondoljunk csak Ábrahám esetére. */A laikus testvér alultáplált macskája a bálványimádás tartalmán töpreng, de a különféle képek, szobrok, ereklyék és mások csodatévő erejét is értetlenül szemléli./*

A mindenható, ha ő valóban az, megérdemli a tiszteletet és az elismerést, hiszen minden tekintetben, eredendően az ember szintje felett áll, de milyen szinten áll az ember által gyártott ostya, mint istenhelyettesítő legfőbb hatalom, amit el kell fogyasztani? Hát ez elég különös. Nem mindenható szintű rítus ez, sokkal inkább a szekta jelleg és az akkori néplélek dominál, valószínű sejtik ezt a hivatásos közbenjárók is, mégis ragaszkodnak hozzá. Miért?

Ember! Ember! Nem érteni kell, hanem hinni!

Egy „szivárványos libero-bércivil” autodidakta macskája értelmezi a tényeket: *egyik kéz nyújtja az ostyát, másik kéz tartja a perselyt.* Az embernek két keze van, stimmel, minden rendben!

Egy a macskatanokban járatos egérke, hallott valamit a vandál népcsoportról, akik önálló vallással rendelkező fosztogató hadinépként, ha elfogtak egy keresztény papot, azt azonnal megölték, tették ezt azért, hogy „ne terjeszthesse a hazugságokat.”

Tudjuk a jó ház, jó alapokra épül. Kinyilatkoztatás szerint az egyház kösziklára épült, de mi ez a köszikla? A domináns vallások egy része a hitre épülnek, a hit az alap, a hit-rítusok az éltetők. A hit mindig, mindenhol és mindenek felett, de mire jó ez? A hit módosult tudatállapotot idéz elő, amely rendezett, és megnyugtató keretet nyújt az életösvényen haladó hívőknek, a túlvilági ígéretekkel értelemszerűen még nem merült fel észrevétel.

Kérdésként merülhet fel, vajon csak és kizárólag a nem valós alapokon nyugvó hit képes ilyen rendezett és megnyugtató keretet adni az életösvénynek? A rendszerszemléletű közelítés szerint a valós alapokon nyugvó szemléletek és gyakorlatok ösvénye is képes olyan módosult tudatállapotok kifejlesztésére, amely magasabb rendű, egészségmegőrző, és a természetbe illő életösvényhez segítik a gyakorlatozót. */Ismeretes, a keleti kolostorokban a gyakorlatozók szintjéhez kötött jelenség a hit. A gyakorlatozók tudatában, kezdetben léteznek mindenféle démonok és természetfeletti lények, később azonban ezek megritkulnak és végül csak az üresség, a nyugalom, és a természet marad./* Ebből az aspektusból szemlélve lehetnek hit-rítusú-, és gyakorlat-rítusú életösvények, amelyek közül választhat az ösvényen haladó, ha képes a lehetőségek számbavételére. Ténylegesen választani csak akkor lehet, ha az ösvényen haladó képes a természet valós arcának megpillantására, kizárólag tanult viselkedésformák esetén erre nincs lehetőség.



### Macskamantra

Nem hiszek hazugok, butító szavának,  
Kisszerű mágusok misztikus dalának.  
Debil despotákhoz, szolgának nem állok,  
Jámbor bárányokhoz, bégetni nem járok.  
Szabad „úton járó”, ösvénye, a „Semmi”,  
Ugyanoda kerül, minden, és mindenki.

